Proletari din toate țările, uniți-vă!

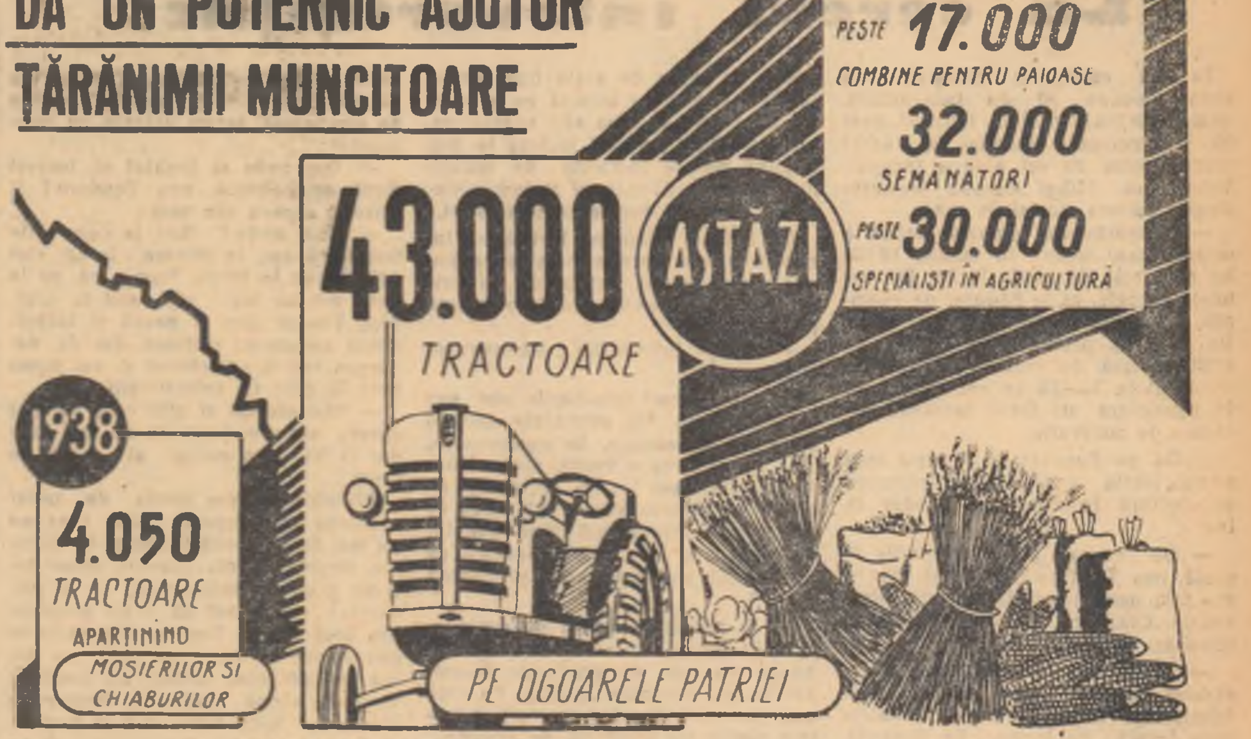
AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 712
Marți 21 februarie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

STATUL DEMOCRAT-POPULAR DĂ UN PUTERNIC AJUTOR ȚĂRĂNIMII MUNCITOARE

ȚARA se pregătește de ALEGERI

Tovarășii Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, Leontin Sălăjan s-au întîlnit cu alegătorii

In orașe și sate, cetățenii continuă să se întîlnească cu candidații lor. Intîlnirile dintre candidații F.D.P. și alegătorii circumscripțiilor electorale respective prilejuiesc discuții rodnice în legătură cu dezvoltarea economică și social-culturală a regiunilor, raioanelor, orașelor, comunelor.

Zilele trecute tovarășii Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, Leontin Sălăjan s-au întîlnit cu alegătorii din circumscripțiile electorale în care candidează în alegerile de la 5 martie pentru Marea Adunare Națională.

Tovarășul CHIVU STOICA, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri, care candidează în circumscripția electorală nr. 1 Ploiești-Est, a vizitat mai multe întreprinderi din orașul Ploiesti, printre care uzinele „1 Mai", rafinăria nr. 3 Teleajen, fabrica textilă „Dorobantul", uzina „24 Ianuarie", precum și instituții, cartiere. In sala Teatrului de Stat, tovarășul Chivu Stoica a avut o întîlnire cu alegătorii, la care au participat muncitori, ingineri, tehnicieni, intelectuali și alți cetățeni din oraș.

Tovarășul ION GHEORGHE MAURER, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală „Universității" nr. 1 Cluj, s-a întîlnit cu numeroși oameni de știință și cultură din localitate — cadre didactice, actori, artiști plastici, compozitori, studenți ai școlilor superioare de artă — și alți cetățeni din circumscripție. Tovarășul Ion Gh. Maurer a avut o întîlnire cu profesorii și studenții Universității „Babeș-Bolyai" și cu oameni de știință din cadrul filialei din Cluj a Academiei R. P. Romîne.

Tovarășul ALEXANDRU MOGHIOROȘ, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 1 Tg. Mureș-Nord, s-a întîlnit cu muncitori, tehnicieni și ingineri de la fabrica de mobilă „23 August" Tg. Mureș, cu cadre didactice și studenți de la institute de învățămînt superior din oraș, cu colectiviștii din comuna Sîngeorgiu de Mureș etc. Tovarășul Al. Moghioroș a avut o întîlnire cu colectivele întreprinderilor „Encsel Mauriciu", „Ludovic Minschi", „Lazar Odon", Complexul C.F.R. și alți cetățeni.

Tovarășul LEONTIN SĂLĂJAN, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., ministrul Forțelor Armate, care candidează în circumscripția electorală nr. 1 Oradea-Nord, a vizitat Atelierele de zonă C.F.R., fabrica „Infrățirea" etc. Tovarășul L. Sălăjan a avut întîlniri cu ceferiștii din Oradea, cu muncitorii și tehnicienii de la fabrica „Vasile Roaită" și cu cetățeni din cartierul C.F.R.

La aceste întîlniri au luat cuvîntul numeroși oameni ai muncii. Ei au relevat cu mîndrie marile înfăptuiri obținute sub conducerea partidului, care au făcut să se schimbe înfățișarea regiunilor, raioanelor, orașelor, comunelor, să se îmbunătățească viața oamenilor muncii.

CRONICĂ ELECTORALĂ

● **La Casele alegătorului din comunele raionului Adjud, regiunea Bacău, au fost puse la îndemîna alegătorilor conferințe cu titlurile: „Cum putem reda agriculturii noi suprafețe de teren"; „Principalele măsuri ce asigură prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor din culturile de cîmp"; „Importanța arăturilor adînci pentru culturile de toamnă și cele de primăvară" etc. Printre Casele alegătorului cu o bogată activitate se numără cele din comunele Homocea, Ploscuțeni, Păunești, Buda și altele.**

● Alegătorii din Țințăreni, regiunea Oltenia, adunați la Casa alegătorului, au ascultat cu viu interes lectura din „O scrisoare pierdută" și din Monografia satului, făcută de învățătoarea Virginia Dulămiță.

● **La întîlnirea cu candidatul F.D.P., Ion Oprea, din circumscripția electorală comunală nr. 23 din Băleni, raionul Bujor, alegătorii colectiviști au propus printre altele electrificarea grajdurilor gospodăriei colective „Steagul lui Lenin", rugînd pe candidat să-i sprijine în această acțiune.**

● Alegătorii din circumscripția electorală nr. 15 din regiunea Mureș — Autonomă Maghiară, comuna Zaul de Cîmpie, au propus candidatului lor, Pamfil Moldovan, să-i sprijine pentru amenajarea unui parc în mijlocul comunei și pentru introducerea unei conducte de apă în comună.

Pentru folosirea cît mai rațională a terenurilor irigate în Banat

— Interviu cu tov. EMIL POP, directorul O.R.I.F.-Banat —

Agricultura Banatului a moștenit de la regimul burghezo-moșieresc un fond funciar lăsat în paragină. Nepăsarea față de agricultura acestei regiuni au făcut să se degradeze an de an suprafețe tot mai întinse de terenuri fertile.

După instaurarea puterii populare, lucrările de îmbunătățiri funciare au luat o amploare din ce în ce mai mare și în Banat. Sprijinul permanent și multilateral acordat de partidul și guvernul nostru redresării și dezvoltării agriculturii bănățene, lărgirea și consolidarea continuă a sectorului agricol socialist, au făcut cu putință desfășurarea unor vaste lucrări de îmbunătățiri funciare. Cu ajutorul lor a putut fi pusă în valoare o suprafață însemnată de terenuri supuse inundației, înmlăștinite, sărăturate.

Rezultate din ce în ce mai bune au fost obținute și în ceea ce privește dezvoltarea irigațiilor.

In legătură cu experiența dobîndită de unitățile agricole socialiste din regiune în exploatarea suprafețelor irigate, și cu măsurile ce se vor lua pentru o folosire cît mai științifică a acestor terenuri, am rugat pe tov. Emil Pop, directorul O.R.I.F.-Banat, să ne răspundă la cîteva întrebări.

INTREBARE: Ce ne puteți spune despre felul cum s-au dezvoltat în ultimii ani irigațiile în Banat și rezultatele obținute în această direcție?

RĂSPUNS: În ultimii ani datorită măsurilor luate de organele de partid și de stat, dezvoltarea irigațiilor în Banat a înregistrat un progres rapid. Suprafața irigată în anul trecut a fost de peste 5 ori mai mare față de cea din 1958.

Merită să fie scos în evidență faptul îmbucurător că în ultima vreme a căpătat o dezvoltare din ce în ce mai mare irigarea culturilor de cîmp în unitățile agricole socialiste din regiune.

De la început țin să subliniez că anul 1960 a constituit „piatra de încercare" în ceea ce privește irigarea plantelor de cîmp. Cu toate greutățile întîmpinate, numeroase gospodării de stat și colective din Banat au izbutit să obțină pe suprafețe mari la culturile irigate producții mult superioare celor cultivate în uscat. Astfel, la cultura porumbului irigat, G.A.S. Jimbolia, a realizat de pe 247 ha un spor mediu de recoltă de 2.647 kg boabe la ha față de cultura neirigată. Rezultate asemănătoare s-au obținut și la G.A.S. Ceala. La amîndouă gospodăriile au fost însă parcele unde sporul de producție la porumbul irigat față de cel neirigat a fost și mai mare: 3.616 kg boabe la ha pe 47 ha la prima, și 5.113 kg boabe la ha, la cea de-a doua.

Producții mari prin irigare au fost înregistrate și la floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și alte culturi. La sfecla de zahăr colectiviștii din Cărpiniș au recoltat de pe lotul irigat de 23 ha, 61.000 kg la ha. În majo-

(Continuare în pag. 3-a)

Conducători de partid și de stat în regiunea Argeș

In zilele de 16 și 17 februarie a.c. tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Mihai Florescu, ministrul Industriei Petrolului și Chimiei, Constantin Tuzu, ministrul Industriei Grele, Nicolae Bădescu, președintele Comitetului de stat pentru arhitectură, construcții, și sistematizare, au vizitat regiunea Argeș. In cursul vizitei ei au fost însoțiți de tovarășii Ștefan Matei, prim-secretar al Comitetului regional al P.M.R. Argeș, Constantin Sandu, președintele Sfatului popular regional Argeș, și de alți activiști de partid și de stat.

Cu prilejul vizitei, a fost examinată pe teren amplasarea pe malul Oltului, în apropiere de Slatina, a uzinei de aluminiu, care, potrivit Hotărîrilor Congresului al III-lea al P.M.R., urmează să fie construită pînă în anul 1964; uzina va avea o capacitate anuală de 50.000 tone aluminiu. Se va construi o termocentrală, care va alimenta uzina cu energie electrică, pe baza folosirii lignitilor din zonele apropiate.

Conducătorii de partid și de stat au vizitat apoi Valea Argeșului: Căpățîneni, Cetățuia, Cheile Argeșului, depresiunea Loviștea pînă la confluența rîurilor Capra, Buda și Cumpăna care formează rîul Argeș, și au examinat pe acest traseu amplasamentul și schema de amenajare ale hidrocentralei de pe Argeșul superior. Puterea instalată a acestei hidrocentrale va fi de 220 M.W., cu o producție anuală de energie de 400 milioane kWh. Barajul, care va zăgăzui apele învolburate ale Argeșului, precum și cele derivate din rîurile Doamnei, Cernat, Vîlsan și Topologu, va avea o înălțime de 165 metri și va crea, începînd de la Cheile Argeșului, un lac de acumulare a cărui lungime va ajunge pînă la 14 km., cu un volum de aproape jumătate de miliard metri cubi. Un rezultat economic important îl va constitui faptul că apele regularizate prin lacul de acumulare vor da posibilitatea irigării unei suprafețe agricole de circa 100.000 hectare din bazinul Argeșului, vor reduce viiturile pe rîul Argeș și vor feri de inundații sate și suprafețe importante de teren agricol. De asemenea se va asigura o creștere însemnată a debitului de apă pentru orașul București.

La Pitești a fost examinată construirea unui nou și modern combinat de industrializare a lemnului, care va produce cherestea, mobilă, parchete, placaj și alte produse lemnoase, precum și a unei noi filaturi la întreprinderea „Textila" din oraș.

Construirea acestor noi obiective vine să se adauge șirului de realizări înfăptuite pe meleagurile acestei regiuni în anii puterii populare. Aci s-a dezvoltat o nouă ramură industrială — industria petrolieră — care dă aproape un sfert din producția de țiței a țării noastre. S-au înălțat numeroase unități industriale noi, au fost modernizate și dezvoltate cele existente. La Colibași a luat ființă uzina metalurgică „Vasile Tudose", la Govora s-a construit o mare uzină de produse sodice. S-a dezvoltat, în locul unor vechi ateliere, o uzină metalurgică modernă la Cîmpulung Muscel, au fost construite un complex de industrializare a lemnului la Rîmnicu Vîlcea, o fabrică de cherestea la Curtea de Argeș, o secție de parchete la Băbeni, două fabrici pentru conservarea și industrializarea fructelor și legumelor, precum și alte întreprinderi industriale. Acțiunea de construire a șoselelor din regiune a luat o mare dezvoltare. S-au modernizat sute de kilometri de drumuri.

Adînci transformări au avut loc și în agricultura regiunii, care a fost înzestrată cu un mare număr de tractoare și mașini agricole, a primit numeroase cadre de specialitate. Se consolidează și se dezvoltă din punct de vedere economic gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole. Lucrînd pămîntul în comun, cu mijloace mecanizate, țăranii muncitori obțin roade tot mai bogate. Pe dealurile care pînă nu de mult erau golașe au fost plantați numai în anii 1959—1960 peste 4.000.000 de pomi fructiferi.

Prin construirea noilor obiective prevăzute în planul de 6 ani, dezvoltarea economică a regiunii va cunoaște un și mai mare avînt. Aceasta va face să sporească numărul muncitorilor atît în noile centre industriale, cît și în orașul Pitești, centrul administrativ al regiunii, va avea o influență pozitivă asupra întregii vieți a regiunii și asupra nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

In timpul vizitării regiunii a fost examinat proiectul schiței planului de sistematizare a orașului Pitești. Aprobîndu-se lucrările ce se fac în prezent pentru construcția de locuințe, s-au dat indicații Comitetului executiv al Sfatului popular regional Argeș cu privire la urgentarea lucrărilor pentru elaborarea planului de sistematizare și dezvoltare urbanistică a orașului Pitești, construirea de noi locuințe și cartiere, îmbunătățirea gospodăririi comunale a orașului, a alimentării cu apă, astfel încît orașul de reședință să se dezvolte armonios, să capete o înfățișare cît mai frumoasă, demnă de un oraș socialist.

Pretutindeni pe unde au trecut, conducătorii de partid și de stat au fost întîmpinați cu o deosebită căldură de populație. In satul Căpățîneni, nu departe de locul unde va fi construit barajul hidrocentralei, țăranii muncitori adunați roată în jurul oaspeților dragi, vrînd parcă să-i rețină cît mai mult, le-au spus cuvinte pornite din adîncul inimii. Emoționantă a fost convorbirea cu țăranul Gheorghe Bădescu în vîrstă de 70 ani.

— Clipele de față sînt scumpe pentru noi, locuitorii bătrînului sat Căpățîneni, a spus el. Astăzi noi avem înalta cinste de a primi în mijlocul nostru un oaspete ales. Acesta sînteți dumneavoastră, tovarășe Gheorghiu-Dej, iubitul fiu al poporului romîn, neînfricatul și dîrzul luptător pentru cauza sfîntă a dreptății. Pentru aceasta, permiteți-mi să vă fac o urare pornită din suflet. Să trăiți întru mulți ani fericiți, cu puteri depline sufletești și trupești, ca să puteți duce la îndeplinire greaua sarcină ce vă apasă pe umeri — să conduceți țara spre un adevărat viitor de aur. Să trăiți la mulți ani!

Pioniera Nițescu C. Maria, elevă în clasa V-a, fiică de muncitor forestier, a înmînat oaspeților un buchet de garoafe roșii.

— Din partea școlarilor noștri — a spus pioniera — vă adresez un călduros salut și vă mulțumim pentru grija ce o purtați copiilor oamenilor muncii. Vă promitem că vom învăța bine pentru a răsplăti astfel grija ce ne-o poartă partidul, dumneavoastră.

Din mijlocul unui grup s-a auzit glasul muncitoarei Maria Rață, acum pensionară.

— Anii tinereții, a spus ea, i-am petrecut în București, muncind la uzinele textile „7 Noiembrie". Pe atunci se muncea în condiții grele. Lucram mult și nu aveam nimic. Astăzi pensia pe care o primesc îmi asigură cele necesare. Sînt pensionară, dar mai pot munci încă și muncesc cu dragoste, aducîndu-mi contribuția la activitatea pe tărîm obștesc.

Directoarea școlii de 7 ani a relatat despre activitatea în școală, despre bucuria cu care au primit părinții și copiii din această comună hotărîrea luată de partid și guvern cu privire la gratuitatea manualelor școlare. Intreținîndu-se îndelung cu cetățenii, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej le-a vorbit despre noile construcții care se vor înfăptui în regiune, despre perspectivele de viitor, despre munca și lupta poporului nostru pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

La Pitești, Slatina, Curtea de Argeș, Rîmnicu Vîlcea, Aref, Corbeni, Albești, Valea Iașului, în alte orașe, comune și sate, mii și mii de oameni, aflînd de prezența în regiune a tovarășilor din conducerea partidului, au ieșit în întîmpinarea lor. Conducătorii de partid și de stat s-au întreținut cu cetățenii. Cei prezenți au aclamat îndelung în cinstea partidului, a Comitetului său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Vizita conducătorilor de partid și de stat a prilejuit pretutindeni în regiune o puternică manifestare a atașamentului oamenilor muncii față de partid, a hotărîrii lor de a munci cu elan pentru înfăptuirea mărețului program de înflorire a patriei trasat de Congresul al III-lea al partidului.

Pe străzile orașului Pitești

Drumul mărețelor înfăptuiri

În aceste zile în care oamenii muncii de la orașe și sate întîmpină alegerile de la 5 martie cu noi și minunate succese, ei au citit cu viu interes Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare, document al înfăptuirilor din ultimii ani și al mărețelor perspective care se deschid poporului nostru pe drumul construirii socialismului.

În cei patru ani care au trecut de la ultimele noastre alegeri, în industrie și agricultură — ca și în celelalte domenii de activitate — s-au înregistrat succese cu care oricare om al muncii din țara noastră se mîndrește. Pe întinsul scumpei noastre patrii se ridică fabrici și uzine care sporesc avuția națională. Muncind cu entuziasm, urmînd cu încredere politica partidului ca propria sa politică — spune Manifestul — poporul nostru a obținut succese importante în creșterea puterii economice a patriei, în industrializarea socialistă — temelia dezvoltării întregii economii naționale. Astăzi realizăm în numai 11 săptămîni întreaga producție industrială a anului 1938. Producția industriei constructoare de mașini este acum de zece ori mai mare decît în 1938. Producem pe cap de locuitor, față de 1938, de 6 ori mai multă energie electrică, de 7 ori mai mult în siderurgie, de 11 ori mai mult în industria chimică, de 2,4 ori mai multe țesături, de 4 ori mai mult zahăr, de 6,6 ori mai mult ulei. A crescut simțitor nivelul de trai al poporului nostru muncitor.

Agricultura țării noastre cunoaște culmi de care nici măcar nu se putea vorbi în trecut. La sfîrșitul anului 1960 sectorul socialist cuprindea 81,6 la sută din suprafața agricolă și 83,7 la sută din suprafața arabilă a țării. Marea superioritate a gospodăriilor colective se vădește în recoltele bogate pe care le obțin, în veniturile tot mai mari pe care le asigură țăranilor muncitori. Statul democrat-popular dă un puternic ajutor țărănimii muncitoare prin tractoare și alte mașini agricole, cadre de ingineri și tehnicieni agricoli, semințe selecționate, animale de rasă, materiale de construcții etc. În timp ce în 1938 în agricultură lucrau abia 4.050 de tractoare — acestea aparținînd moșierilor și chiaburilor — astăzi lucrează pe ogoarele patriei 43.000 tractoare, peste 17.000 combine pentru păioase, 32.000 semănători și numeroase alte mașini agricole, toate produse de industria noastră, iar numărul specialiștilor din agricultură trece de 30.000.

Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare arată clar și perspectiva mărețelor înfăptuiri. Sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn se va asigura un belșug tot mai mare de produse agro-alimentare în interesul îmbunătățirii necontenite a traiului populației muncitoare de la orașe și sate. În planul de șase ani se prevede ca, în condiții climatice normale, producția de cereale să ajungă la 14—16 milioane tone de cereale. Se va asigura baza furajeră necesară dezvoltării zootehniei, astfel ca numărul bovinelor să crească în 1965 la 5,8 milioane, al oilor la 13 milioane, iar producția anuală de lapte la peste 50 milioane hectolitri. Numărul porcinelor va ajunge la 7,5 milioane. Se va mări producția de plante tehnice, legume, cartofi, fructe și struguri.

Realizarea acestor prevederi se bazează pe posibilitățile mari pe care le deschide dezvoltarea și consolidarea unităților agricole socialiste, pe măsurile pe care le vor lua în continuare partidul și guvernul pentru înzestrarea agriculturii cu noi cadre de ingineri agronomi, zootehnicieni și medici veterinari, cu noi mașini agricole perfecționate, îngrășăminte chimice, semințe selecționate.

Intărirea și dezvoltarea continuă a stațiunilor de mașini și tractoare, creșterea înzestrării lor tehnice, îndeplinirea sarcinii de mecanizare completă a agriculturii prevăzută în planul de 6 ani, vor ușura considerabil munca țăranilor, vor asigura creșterea continuă a producției agricole. Oamenii muncii de la sate vor dispune în 1965 de 100.000 tractoare, peste 70.000 de semănători, peste 43.000 combine pentru recoltatul păioaselor, peste 8.000 combine pentru recoltatul porumbului.

Prin munca harnică a țărănimii noastre va crește an de an puterea economică a gospodăriilor colective, care-și vor lărgi necontenit fondul obștesc, vor spori veniturile și se va ridica în continuare nivelul de trai al membrilor lor.

Se vor dezvolta și întări din punct de vedere economic gospodăriile agricole de stat, care vor trebui să dea recolte bogate de cereale, să sporească efectivul de animale, să dea un sprijin mai activ gospodăriilor agricole colective cu semințe de soi, animale de rasă și altele.

Așa cum spune Manifestul, am ajuns pe o culme de unde se înfățișează limpede priveliștea viitorului minunat al patriei noastre. Muncitori, țărani, intelectuali — mergem cu pași mari mai departe spre desăvîrșirea construirii socialismului.

Strîns unit în jurul partidului și guvernului, poporul nostru întîmpină alegerile pentru Marea Adunare Națională și Sfaturile populare ca pe un eveniment de mare importanță, muncind cu avînt sporit pentru realizarea cu succes a programului Congresului al III-lea al partidului, pentru o viață tot mai îmbelșugată și mai frumoasă, pentru înflorirea patriei.

Ingrijim semănăturile de toamnă

Gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie" din Alexandria, regiunea București, a însămînțat în toamna anului trecut suprafața de 1.200 ha cereale de toamnă. De aceea, colectiviștii noștri se îngrijesc de pe acum de reușita acestor culturi. Atenția noastră este îndreptată mai ales asupra culturii grîului de toamnă, care ocupă suprafața de 1.090 ha. La însămînțarea acestei suprafețe s-au folosit în majoritate soiuri de înaltă productivitate. Însămînțarea s-a făcut în arătură de calitate, executată cu tractoarele S.M.T.-ului Nanov. Pentru soiurile de înaltă productivitate am ales terenurile cele mai fertile, în primul rînd tarlalele care în anul trecut au fost cultivate cu mazăre, borceag și porumb.

Ca urmare a acestor măsuri, la cercetarea semănăturilor făcută în toamnă s-a constatat că grîul a răsărit uniform avînd o densitate medie de 350—400 fire la metru pătrat.

Acum cîteva zile am cercetat din nou lanul. Cu această ocazie am luat probe pentru a vedea dacă tinerele plante de grîu n-au suferit din cauza gerului. La numărătoarea plantelor s-a constatat că deși stratul de zăpadă a fost foarte mic, dispărînd apoi complet, grîul a rezistat relativ bine la ger, procentul de plante pierite fiind doar de 3—5 la sută.

Pentru a recupera aceste pierderi precum și pentru a stimula înfrățirea grîului — mai ales pe tarlalele unde nu-i bine înfrățit — noi am hotărît să facem o îngrășare suplimentară cu îngrășăminte chimice. Aplicarea acestor îngrășăminte se va face începînd din a doua jumătate a lunii februarie, cu cîte 150—200 kg. azotat de amoniu la ha.

Dacă va mai fi nevoie, în primăvară, vom mai face o îngrășare suplimentară cu îngrășăminte chimice. Tot în primăvară, vom executa la vreme grăpatul și plivitul pe întreaga suprafață însămînțată cu cereale de toamnă.

Sîntem hotărîți să aplicăm cît mai corect aceste măsuri agrotehnice, pentru a obține producții sporite la ha., producții care vor contribui la creșterea veniturilor gospodăriei, precum și la sporirea veniturilor personale ale colectiviștilor.

TĂNASE T. ION
brigadier de cîmp la gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie" Alexandria, raionul Alexandria

La cercul întovărășiților

În sala căminului cultural s-au strîns aproape 70 de întovărășiți, oameni de toate vîrstele. (Oficial, doar 30 sînt cursanți înscriși la acest cerc). Lecția de azi abia a început. Tehniciana Mihai Aurelia vorbește despre cultura sfeclei de zahăr.

— Întovărășirea dumneavoastră a obținut anul trecut, în medie, 18.000 kg de sfeclă de zahăr la ha. Dar pe unele parcele, ca la Pădure, de exemplu, producția a fost mult mai mare. De ce? În primul rînd fiindcă ați avut arătură de toamnă făcută cu tractorul la 32—34 de cm, pentru că în primăvară ați făcut lucrările necesare de cultivație.

— Da' pe Rusăvăț de ce ne-a ieșit numai sfeclă ramificată? întrerupe pe lectoră întovărășitul Teodor D. Ion.

— De ce nu pui întrebările la urmă, nea Teodore? îi strigă cineva din sală nemulțumit de această intervenție. Crezi că numai dumneata ai întrebări de pus?

— Lăsați că-i răspund acum tovarășului Teodor, spune cu înțelegere tehniciana. În fond, a pus o întrebare legată de lecție. Pe Rusăvăț, după cum știți, nu s-a făcut o arătură adîncă corespunzătoare. Și cum acolo a fost un izlaz desțelenit, rădăcina sfeclei nu a putut să pătrundă la adîncimea care-i este necesară. De aceea s-a ramificat. După cum știți, și întovărășiții din Gomoești au pățit-o la fel fiindcă nu au făcut arătură adîncă. Astfel și cei din Budișteni nedînd sfeclei îngrășămintele necesare nu au obținut producții satisfăcătoare. Din aceste exemple trebuie să vedeți cît este de importantă arătura adîncă de toamnă, executarea a 4—5 prașile, aplicarea îngrășămintelor naturale și chimice. Gospodăria colectivă din satul nostru a obținut o producție medie de peste 20.000 de kg la ha tocmai fiindcă i-au dat sfeclei îngrășămintele necesare și a aplicat o agrotehnică corespunzătoare.

Cu glasul sigur, cu o pricepere de vechi pedagog, tînăra tehniciană predă o lecție de toată frumusețea, iar întovărășiții o ascultă cu o atenție de parcă ar vrea să-i soarbă cuvintele. Rînd pe rînd lectora le mai explică despre lucrările de întreținere, despre dăunătorii și bolile sfeclei de zahăr, despre recoltarea ei.

Cu aceasta predarea lecției s-a încheiat. Mihai Aurelia închide caietul cu planul lecției, cuprinde cu privirea sala, și-i invită ca întotdeauna pe cursanți:

— Aștept întrebările dumneavoastră, tovarăși.

De fapt unele întrebări sînt, sau se transformă în adevărate discuții aprinse, pasionante, în controverse.

— Eu aș avea o vorbă, spune întovărășitul Coman Ștefan, secretarul de partid al întovărășirii. Ați spus că unii dintre întovărășiți vînd gunoiul de grajd în loc să-l folosească pe cîmp. Cît pierdem noi procedînd astfel?

— O căruță cu gunoi de grajd aplicată culturii sfeclei de zahăr ar aduce un spor de producție însemnat la ha, răspunde lectora. Pe cînd unii întovărășiți vînd această cantitate pentru un kilogram de arpagic.

Exemplul stîrnește în sală comentarii aprinse. Ele se potolesc pentru un moment, căci s-a ridicat acum să vorbească moș Teodor Ion.

— După cum știți cu toții, noi, cei din Costești, punem sfeclă de zahăr cam de prin 1942. Pe-atunci aveam cîte cel mult un pogon cu această cultură. Acum ca întovărășiți avem cîte 50 de hectare. Întrebarea este însă cum o cultivam noi în trecut? Arătura o făceam cu vitele noastre, la cel mult 15—18 cm, fiindcă aveam vite slabe. Nu știam că trebuie să rărim sfecla, iar boierul ne înșela spunîndu-ne s-o lăsăm cît mai deasă. Îngrășăminte nu-i dădeam de nici un fel. Deseori o atacau dăunătorii. Mă uitam la rățișoară cum îi mănîncă frunzele și nu aveam ce-i face. Cel mult puteam să întorc sfecla și să pun dughie în locul ei. Acum noi toți am învățat să lucrăm după agrotehnică și să obținem recolte de 2—3 ori mai mari. Împotriva dăunătorilor folosim metode chimice de combatere, facem arătură cu tractoarele...

— Dar unde ai învățat să lucrezi după agrotehnică, nea Teodore? îl întrebă cineva din sală.

— Cum unde? Aici la cerc. De trei-patru ani, în fiecare iarnă, sînt nelipsit de la lecții. Numai că de la anul n-o să mai vin aici la cerc. Moș Teodor face o pauză și tărăgănează răspunsul zîmbind. Păi da, deoarece voi fi colectivist și voi merge deci la cerc cu colectiviștii.

— Mai sîntem și alții care am făcut cereri, nea Teodore, nu te mai lăuda. O să fim colegi și acolo, ce crezi.

Discuțiile despre sfecla de zahăr continuă mai departe chiar cînd nu au mai fost întrebări. Oprea C. Nicolae, secretarul întovărășirii, spune într-un grup de întovărășiți că la primăvară vor trebui să evite greșelile din anul trecut. Neculai Alexandru le povestește vecinilor că dacă nu venea la cerc nu știa cum trebuie să combată viermele sîrmă care dădea de buclucuri cu sfecla, iar Nicu Alexandru se jură că acolo unde a buchetat cu sapa sfecla nu s-a dezvoltat de fel.

— Ce zici de lecție? îl întreb pe Dumitru Ovidiu secretarul U.T.M.-ului.

— A fost tot atît de bună ca și celelalte. Dar știți... nouă celor din Costești ne place foarte mult să cultivăm sfecla de zahăr, așa că pînă la lecția următoare, a 12-a, vom mai discuta multe despre sfeclă.

— Păi ce, aici la cerc nu s-a discutat de-ajuns?

Dumitru Ovidiu rîde înveselit de întrebarea mea.

— Astea au fost doar un mizilic, tovarășe. Că doar îi cunosc eu pe consătenii mei.

As putea să adaug că la cercul agrotehnic al întovărășiților din Costești, regiunea Ploiești, fiecare lecție este la fel de prețuită.

LUCIAN CURSARU

CONSFĂTUIRE la I. C. Z.

Vineri și sîmbătă la Institutul de cercetări zootehnice din Capitală a avut loc o consfătuire privind situația sanitar-veterinară, prevenirea și combaterea bolilor la animale și păsări.

La consfătuire au luat parte reprezentanți ai conducerii Ministerului Agriculturii și Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale, delegați ai organelor sanitar-veterinare de la secțiile agricole ale sfaturilor populare regionale și trusturile Gostat, specialiști din Ministerul Agriculturii, Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, de la Institutul de Igienă și patologie animală, Institutul de seruri și vaccinuri „Pasteur", de la Institutul de cercetări zootehnice, ingineri zootehniști și medici veterinari din gospodării agricole de stat.

A participat tovarășul Alexandru Moghioroș, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri care a luat cuvîntul.

Consfătuirea a adoptat măsuri pentru prevenirea și combaterea bolilor la animale și păsări.

(Agerpres)

PE URMELE materialelor PUBLICATE

„Cum se desfășoară învățămîntul agrozootehnic în raionul Satu Mare", așa se intitula unul din articolele publicate în ziarul nostru nr. 700 din 10 ianuarie 1961.

Sesizată de acest articol, secția agricolă a sfatului popular al raionului Satu Mare ne-a răspuns următoarele: „Cele arătate în articolul publicat în ziarul „Agricultura Nouă" sînt întrutotul juste. Ca urmare a materialului, toți lectorii de la comune au fost chemați la raion și împreună cu ei s-au analizat lipsurile ce se manifestau în desfășurarea cursurilor agrozootehnice, luîndu-se măsurile corespunzătoare. Tovarășii amintiți în articol au fost aspru criticați. Astfel că în prezent cursurile învățămîntului agricol din raionul nostru se țin cu regularitate și la nivelul dorit".

★

În ziarul „Agricultura Nouă" a apărut articolul „Tematicii cercurilor mai multă atenție". Materialul a scos în evidență unele lipsuri în ceea ce privește organizarea și desfășurarea cursurilor agrozootehnice din raionul Dorohoi și în special alegerea tematicilor cercurilor.

Răspunzîndu-ne, secția agricolă raională arată că cele scrise sînt adevărate și că s-au luat măsuri de înlăturare a deficiențelor. Astfel, s-au revizuit tematicile cercurilor, introducîndu-se teme de actualitate și adecvate la specificul raionului, cu aplicare în producție.

De asemenea, în răspunsul trimis se mai arată că, predîndu-se de acum lecții legate de specificul raionului și chiar al comunelor, frecvența la cursuri a devenit de sută la sută.

★

Într-un articol publicat în ziarul nr. 685 intitulat „Prestigiul magazinului trebuie întărit" se arată că din magazinul Gostat din orașul Turnu Severin lipsesc în special conserve de carne și preparate de lapte etc.

Departamentul Gostat ne răspunde arătînd că cele sesizate sînt juste și că într-adevăr magazinul are goluri în aprovizionare. În continuarea răspunsului se arată din ce cauză se produc aceste goluri. În încheierea scrisorii se spune că tovarășii din conducerea magazinului Turnu Severin și cei din Trustul Gostat Oltenia și-au însușit critica și că în viitor lipsurile vor fi remediate.!

ÎNFLORESC SATELE PATRIEI

Pe valea Mureșului

Satul Mintia din regiunea Hunedoara e așezat pe malul stîng al Mureșului, nu departe de Deva. E un sătuc mic, cu numai 120 de familii. E mic satul, dar e vestit în toată „Țara Hațegului", căci și aici s-a aprins o făclie a răscoalelor purtate de Horia, Cloșca și Crișan, de Avram Iancu.

În anii de demult, țăranii muncitori din Mintia au cunoscut și mizeria și închisorile. Așa a fost în vremurile apuse. Da, vorba lui Iulius Zasloți, președintele colectivei de aci, propus acum candidat F.D.P. în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională:

— S-a dus pe pustii tot ce-a fost în trecut. Haide să vorbim de vremurile noastre, de tot ce-a făcut partidul și statul nostru democrat-popular, pentru noi acei care în trecut am dus o viață de mizerie...

O invitație mai plăcută de stat la sfat ca cea făcută de Zasloți, nu mi-ar fi putut-o face nimeni în acel moment. Și de aceea, am acceptat bucuros propunerea și totodată l-am rugat pe tov. Zasloți să-mi povestească despre viața nouă a oamenilor, a satului Mintia, așa cum de multe ori el le-a povestit în ultimele zile, la Casa alegătorului, consătenilor lui și altor alegători din satele megieșe.

— La adevărata viață, satul nostru s-a trezit după eliberare. Abia atunci fostele slugi pe moșiile grofului s-au simțit adevărați stăpîni ai pămînturilor pe care au slugărit din tată în fiu. Am terminat-o așadar cu puterea asupritorilor. An de an apoi, viața noastră a mintenilor a început să fie mai bună. Acum doi ani tot satul nostru a trecut la gospodăria colectivă. În ăști ani, viața noastră s-a schimbat mult. Colectiviștii harnici au dus acasă multe bucate și bani de pe zilele-muncă lucrate. Dovadă: numai după 2 ani de colectivizare, mulți colectiviști printre care și Petre Pîs, Iosif Săbău, Cornel Pîrva, Iulius Ungur și alții și-au făcut case noi. Vreo 60 și-au cumpărat aparate de radio. Mulți au mobilă nouă. Nu mai vorbim de lucrurile de îmbrăcăminte pe care le are fiecare familie de colectivist. Viața îmbelșugată pe care o trăiesc astăzi colectiviștii noștri se datorește muncii unite a tuturor pe tarlalele întinse, care le-a adus în fiecare an recolte bogate la ha. În anul trecut, de pildă, colectiva noastră a scos cu toată vremea neprielnică culturilor, peste 1.700 kg de grîu la ha, 3.000 kg porumb boabe și aproape 20.000 de kg de sfeclă de zahăr în medie la ha. Apoi, deși tînără, colectiva a reușit să ridice un grajd pentru vaci, un saivan pentru oi, cotețe pentru porci, pătule și magazii pentru porumb și grîne, remize pentru atelaje și altele. Tot în această vreme ne-am dezvoltat și sectorul zootehnic.

Am stat mult de vorbă cu tov. Zasloți în acea seară și am mai aflat și despre alte lucruri înfăptuite în Mintia în anii noștri, lucruri despre care în anii celorlalte vremuri nimeni nici măcar n-ar fi visat. Să le enumerăm pe rînd: s-a construit un frumos cămin cultural, în sat există o grădiniță pentru copiii colectiviștilor, o școală frumoasă, iar în prezent este în proiect construirea unui magazin universal.

Omul vorbea simplu, și se bucura.

— În vremurile trecute, zicea el, nimeni nu s-a gîndit că fiii de țărani muncitori din Mintia vor ajunge să învețe în facultăți, să fie ingineri la Combinatul Siderurgic de la Hunedoara, așa cum sînt copiii colectiviștilor Serafim Raț, Miron Fechete, și ai altora, sau alți zeci de copii să urmeze tot pe cheltuiala statului la școlile de meserii. Nimeni. Uite că în zilele noastre se poate și așa ceva.

★

Nu putem încheia aceste rînduri fără ca să arătăm că la înfăptuirea multora din realizările din satul Mintia a pus umărul și președintele gospodăriei colective, Iulius Zasloți. Pentru toate acestea mintenii îl stimează și-l prețuiesc. Dovada cea mai bună este că ei l-au propus drept candidat al lor pentru cel mai înalt sfat al țării.

GH. BACIU

LA BIBLIOTECA

În anii noștri, cartea a devenit un bun prieten și sfătuitor al țăranilor muncitori. În fotografie: activitate la biblioteca din comuna Săliște, raionul Sibiu.

Un nou cămin cultural

Zilele acestea, țăranii muncitori din comuna Matița, raionul Teleajen, au inaugurat noul cămin cultural, unul dintre cele mai frumoase edificii culturale de pe valea Bălteștului. Noul cămin a fost construit prin contribuție voluntară și muncă patriotică. Au fost prestate peste 2.000 ore de muncă patriotică și folosindu-se materiale din resurse locale, s-a făcut o economie de peste 65.000 lei, față de deviz, sumă pe care țăranii muncitori o vor folosi la executarea altor construcții de folos obștesc.

Clădirea căminului cultural dispune de o sală de festivități cu o capacitate de peste 250 locuri, sală de bibliotecă și de lectură, cabină pentru aparatul de proiecție și alte încăperi care vor face posibilă desfășurarea unei activități cultural-artistice cît mai bune.

Printre cei care au participat la lucrările de construcție se numără țăranii muncitori Tudor Gheorghe, Mihăilă Nicolaie, Cărăbuș Gh., Șoimăreanu Maria, Gheorghe Pușcașu, Vasile Brînză, Constantin Zidaru și mulți alții, precum și tinerii Sofia Voicu, Elena Mihăilă, Ioan Topor etc., care au efectuat peste 1.000 ore muncă patriotică la lucrările de zidărie, la transportul materialelor și așezatul tîmplăriei.

VASILE C. ENESCU
corespondent

Din activitatea cultural-artistică în unitățile agricole socialiste

La G.A.S. Apoldul de Sus și S.M.T. Dobra

La gospodăria agricolă de stat Apoldul de Sus, regiunea Hunedoara, de mulți ani activează două echipe de teatru, una în limba romînă și alta în limba germană. Din cele două echipe de teatru, fac parte: mecanicul Niculae Munteanu, brigadierul viticol Mihai Scharsteh, felcera gospodăriei Maria Picoș, paznicul viticol Ioan Lazăr, contabila Otilia Precup, planificatorul Gheorghe Mihăilescu și alții.

În ultima vreme, cele două echipe de teatru au dat pentru salariații gospodăriei spectacole cu piesa „Cel din urmă" în limba romînă și „Revolta femeilor" în limba germană. Și una și alta, piesele tratau despre viața nouă a satelor noastre. Au fost aplaudați „artiștii" de la Apoldul de Sus pentru spectacolele date și de țăranii din comunele Dobîrca, Reciu, Mercurea, Amnașu și altele, în care au întreprins „turnee".

Cînd am fost la gospodăria amintită n-am reușit să stau de vorbă cu componenții echipelor de teatru. Tovarășul Constantin Cacoveanu, președintele comitetului sindicatului, m-a pus însă la curent cu activitatea celor două echipe de teatru, și în general, cu întreaga activitate cultural-artistică din cadrul G.A.S. Apoldul de Sus.

— În momentul de față „artiștii" noștri pregătesc un program artistic pe care-l vor prezenta în cinstea alegerilor de la 5 martie. Spectacolul va fi prezentat atît în limba romînă cît și în limba germană. Concomitent cu aceasta, se fac pregătiri și în vederea participării la cel de-al VI-lea concurs al echipelor artistice de amatori. La acest concurs ne vom prezenta, în afară de echipa artistică care și-a propus un program axat pe activitatea gospodăriei, și cu echipa de dansuri germane, precum și cu orchestra de muzică populară care va cînta cîntece romînești și germane.

— În afară de activitatea artistică, ce muncă culturală se mai duce în unitatea dvs.? l-am întrebat pe tov. Cacoveanu.

— În cadrul gospodăriei, a spus președintele, avem un frumos colț roșu. Aici, salariaților noștri le sînt create condiții bune pentru a citi cărți literare, tehnice, ziare, reviste etc. Tot aci s-au făcut recenzii la diferite cărți, ca, de pildă, „Pămînt desțelenit", „Bărăgan", „Secerișul". Biblioteca gospodăriei numără peste 1.600 de volume și are mulți cititori. La colțul roșu se mai organizează seri literare și alte manifestări culturale...

Fiindcă tot sîntem în regiunea Hunedoara, să vedem cum se duce activitatea cultural-artistică și...

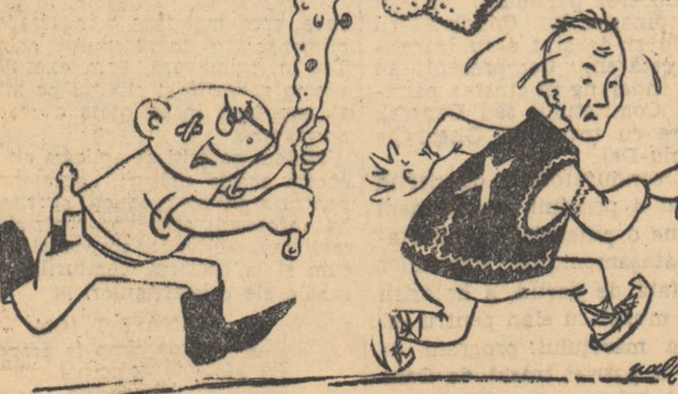
★

Cînd am aflat că această stațiune de mașini și tractoare este înființată de circa un an de zile, mi-am zis că voi găsi prea puțină activitate cultural-artistică. Dar, m-am înșelat. S.M.T.-ul din Dobra nu vrea să dezmintă tradiția comunei, care este vestită prin intensa activitate cultural-artistică ce se duce aci. Să venim însă la fapte. Nu de multă vreme, comitetul sindicatului a înjghebat o brigadă artistică de agitație și o orchestră de muzicuțe. În prezent brigada artistică de agitație pregătește un program în cinstea alegerilor. Dintre componenții brigăzii artistice de agitație se remarcă strungarul Anton Lazăr, pontatorul Romeo Popescu, tractoriștii Niculae Iuga, Niculae Hofman și alții.

Brigada artistică de agitație de la această unitate ar trebui însă ca în afară de programul pe care-l pregătește în cinstea alegerilor să includă în repertoriu și fapte legate de activitatea de zi cu zi a S.M.T.-ului. Munca de reparații a utilajului agricol din această perioadă, bunăoară, poate furniza destule subiecte. Astfel, mecanizatorii Dumitru Vasiu, Aurel Sturza, Ion Rișcuță, Iacob Popa și alți fruntași în munca de reparații, precum și tractoriștii Vasile Balint, Emil Hanu, Gheorghe Burzan și Ion Bogdan II, care vin tîrziu la muncă, execută lucrări de proastă calitate la reparatul tractoarelor, pot furniza un bogat material pentru brigada artistică de agitație. N-ar fi rău dacă în această brigadă ar fi antrenate și tovarășe care lucrează în cadrul stațiunii.

Mai puține lucruri se pot spune despre colțul roșu al S.M.T.-ului care a fost creat de circa o lună de zile. Interesul însă care se manifestă la S.M.T. Dobra pentru activitatea cultural-artistică ne îndreptățește să sperăm că în scurtă vreme și aci se vor culege mai multe roade: biblioteca va fi înzestrată cu mai multe volume, se vor organiza seri literare, recenzii de cărți, se vor procura mai multe jocuri de șah, iar mecanizatorii vor fi antrenați tot mai mult în activitatea cultural-artistică.

GH. B.

— Stai bă să te scutur, că ai cretă pe spate

ALEGERILE DE ALTĂDATĂ

Cordonul sanitar

(Fragment)

. . . .

Peste trei zile, sosi și candidatul guvernului, avocatul Liviu Drăgoescu. De la gară s-a îndreptat direct la locuința prefectului unde deveni „distinsul oaspete". El oferi doamnei un bogat buchet de orhidee aduse de la cea mai renumită florărie din București.

În aceeași după amiază, de la cabinetul prefectului, plecară o serie de adrese: „Avînd în vedere cazurile de tifus exantematic ivite în comună, veți lua imediat măsurile sanitare în conformitate cu instrucțiunile alăturate. Cu începere de azi, timp de 11 (unsprezece) zile, nici un locuitor nu are dreptul să părăsească comuna fără permis special semnat de dumneavoastră și contrasemnat de șeful postului de jandarmi. Pentru paza barierelor veți primi întăriri de la legiunea de jandarmi, în care sens am dat dispozițiunile de rigoare. De neexecutare rămîneți direct răspunzători".

Semnau prefectul și medicul județului.

II

Joi dimineața, în capitala județului era zi de tîrg. Încă din zori, țărani și țărănce din Ibănești se pregăteau să pornească la oraș. Unii cu căruțele, cei mai mulți pe jos. Muierile duceau într-o mînă o traistă cu făină de păpușoi, iar în cealaltă, într-un coș de nuiele, brînză de vaci și ouă. Cînd ajunseră în dreptul circiumei lui Pătruț, zăriră o forfotă de uniforme albastre. Erau jandarmi. Mai mulți ca de obicei, multe chipuri noi. Doi erau bine cunoscuți: Grigore Neacșu și Marin Nedelcu, „găinarii" din satul lor. Carabină pe umeri, retevei în dreapta. Neacșu fluieră și îndată apărură încă vreo zece la fel de înțoliți. În cîteva clipe, dintr-un șanț pînă la celălalt al șoselei, se îmbină un cordon de puști, jandarmi și ciomege. Neacșu, rotindu-l pe al său în aer, zbieră către cei ce se apropiau:

— Ho! stați! încotro vă duceți? Faceți pe niznaii?

Oamenii nu știau nimic. Ordinul prefectului prin care Ibăneștii și comunele învecinate erau „contaminate" de tifus exantematic, sosise în miez de noapte. Călărețul trimis ar fi putut ajunge pe înserat, dacă nu făcea un popas mai lunguț la circiuma unui cumătru al său, care pica taman în drum. El întîlnise, aproape la marginea comunei, detașamentul de jandarmi: întărirea făgăduită de căpitanul Iancu Scîrțan, comandantul legiunii. În miez de noapte, atunci cînd satul era în amorțire deplină, în casa primarului Ilie Ursu, se hotărî în ce chip să se pună în practică ordinul primit. De la post fuseseră chemați în grabă tus-patru jandarmi, „oamenii de nădejde" cum îi botezase prefectul.

— Și să fiți cu ochii în patru la de-alde Neagu Breabăn și la ceilalți..., mama lor, îi știți voi bine. Care cum cricnește sau strînge lume în jur, să-l duceți fedeleș la post.

— Eu așa zic, că pe Fudulu și pe Neagu să-i găbjim chiar acu. Asta o să bage spaima în oase și ălorlalți.

Dar primarul rămase la întîia părere:

— Mai sînt cîteva zile pînă la alegeri și vedem noi cum merg trebile.

— Dar unde zici, maică, că-i izantimaticul ăla, întrebă o femeie.

— Ține gura, muiere, că prea multe vrei să știi...

— Deh, am vrea să știm și noi, mai îndrăznea alta, în a cui casă e molima... ca să ne putem feri.

— Tacă-ți fleanca! ca să nu mă pun cu scurtătura asta pe voi, își ieși din țîțîni Gît-Gros), vînturînd ciomagul deasupra capului.*

Tot mai multe căruțe se îngheșuiră în dreptul circiumii lui Pătruț. Bărbații se dăduseră jos și-și răsuciră țigări de mahorcă. Printre oameni era și Breabăn, sătean mai luminat, isteț și în cuvîntul căruia țăranii puneau nădejde.

— Molimă sînt ciocoii de la tîrg, din toate tîrgurile pînă la tîrgul lui vodă. Ăi ce-și fac toate rosturile pe spinarea țăranului și a muncitorului. Ei sînt molima cea mai mare și ei ne trimit încoa pe ăsta în haine vinete.

— Așa-i așa-i, încuviințau țăranii.

— Da' ce mai stați? zbieră Marin Nedelcu, comandantul postului. Popa nu toacă de două ori pentru o baba surdă; eu vă zic cu binișorul cărați-vă mai repede că a început să mă mănînce palmele. Grijania voastră de izantematici!

Înjurînd și blestemînd, sătenii înturnară căruțele și spatele jandarmilor și porniră spre gospodării ca după mort. Pe ulița mare, care despica în două satul, un toboșar anunța ordinul prefecturii. Care va să zică, unsprezece zile, ei și cei din satele megieșe vor sta ca vitele în țarc. Răspoimîine ar fi trebuit să plece la oraș unde să-și îndeplinească datoria „garantată" prin constituția țării. Și mult nu le trebui oamenilor să chibzuiască ca să înțeleagă că molima e în frica boierilor cui vor merge voturile lor. Îi știau oameni necăjiți pentru că erau veșnic amăgiți cu făgăduieli. În nici un caz, ei n-ar fi dat votul lui Liviu Drăgoescu, reprezentantul partidului, care făcuse exproprierea ce numai de folos nu fusese țăranilor.

De pățania oamenilor din Ibănești, aflară repede și cei din satele mai îndepărtate și mai apropiate de capitala județului. Și un mare năcaz puse stăpînire pe ei.

*) Porecla unuia dintre jandarmi (N. R.).

SAȘA PANA

Ieri și azi în Dagîța

Sînt învățător de mai bine de trei decenii. Am apucat vremurile cînd biciul vechilului lovea năprasnic pe spinarea țăranului obidit. Îmi amintesc cum șiruri lungi de oameni se îndreptau toamna tîrziu cu căciulile în mîini la conacul boieresc să ceară cu împrumut boierului o stambolică de făină și cîteva sarcini de paie. Parcă-l văd pe hapsînul de boier cum ieșea în fața conacului, rînjind a batjocură și începea să treacă cu mîna lui în registru „datoriile" pe anul viitor.

La conac huzur, viață de orgii și strălucire, în bordeiul țăranului foame, pelagră. Amară și nesuferită viață, dar toate astea au trecut ca niște vise urîte. Astăzi în clădirile fostului conac se află căminul cultural, cu aparat de proiecție cinematografică, bibliotecă cu mii de volume, dispensarul medical, magazinul cooperativei aprovizionat cu cele mai felurite mărfuri. O scurtă vizită la acest magazin dă oricui o dovadă în plus despre marea transformare prin care a trecut satul nostru. E destul să-mi alcătuiesc în minte inventarul dughenii satului de odinioară. Se găseau aici opinci din piele de porc cu păr pe ele, lămpi de petrol, străchini și ulcele de lut ars, linguri de lemn, rogojini, biciuște. În zilele noastre însă în magazinul cooperativei se găsesc farfurii de faianță și porțelan, mașini de tocat carne, vase emailate, fiare electrice de călcat, difuzoare, aparate de radio, becuri, țesături de tot felul, îmbrăcăminte, încălțăminte etc.. Dar ce nu se găsește aici! De remarcat că o parte din locuitorii comunei Dagîța au astăzi biciclete, motociclete, iar cei mai mulți aparate de radio. Apoi becurile electrice strălucesc în casele oamenilor. În sat avem școală în care învață carte toți copiii satului.

Iată așadar, cum arată astăzi satul Piscu Rusului din comuna Dagîța, raionul Negrești. Dar asta nu e tot. Mai trebuie amintit ceva și anume: locuitorii din satele comunei Dagîța nu mai umblă cu opinci, ci cu cizme, bocanci și pantofi. Dacă una din fetele noastre, bunăoară, se apropie de altă fată din oraș, între ele nu se [illegible] deosebire la îmbrăcăminte și încălțăminte, iar ochii robului de ieri nu mai caută în pămînt. Țăranul nostru de astăzi care își făurește o viață nouă, în colectivă, răspunde demn și răspicat așa cum l-a învățat partidul. Și e firesc. Munca politică a organizațiilor de partid, activitatea culturală de la căminele culturale, sau cele peste 3.000 de volume din bibliotecă citite, au contribuit nu numai la transformarea satelor ci și a conștiinței locuitorilor săi.

Așa își construiesc consătenii mei o viață nouă cu adevărat omenească. În numele vieții noi, fericite, mulțumim partidului.

IOAN TRIFAN
Învățător, satul Piscu Rusului,
comuna Dagîța, raionul Negrești

Azi

Tineri din comuna Baia de fier, regiunea Oltenia, în frumosul lor costum național.

Foto: AGERPRES

150 case noi în numai doi ani

M-am abătut zilele trecute prin comuna Călărași, din raionul Corabia. După aspectul ei, comuna aceasta nu se deosebește cu nimic de celelalte comune din acest raion. Oamenii de aici duc un trai îmbelșugat și civilizat.

Cu ani în urmă însă, călărășenii duceau o viață tare grea, muncind în dijmă din zori și pînă noaptea pe moșia fostelor domenii ale coroanei. Rodul muncii intra în hambarele regale, iar în casele celor ce trudeau din greu se cuibărea sărăcia.

Anii acela au apus pentru totdeauna. Astăzi, țăranii muncitori din Călărași sînt uniți în gospodăria agricolă colectivă. Gospodăria s-a dezvoltat și se dezvoltă cu pași repezi. Alături de cultura cerealelor, colectiviștii au dezvoltat un puternic sector zootehnic. Dacă la înființare gospodăria nu avea nici o vacă cu lapte, în prezent numărul acestora se ridică la 80 capete; numărul ovinelor a sporit de la 300 de capete la 1.700, iar al porcinelor de la 5 capete la 100, din care 30 scroafe de reproducție.

Colectiviștii se preocupă și de asigurarea construcțiilor necesare gospodăriei lor. Ei au ridicat pînă în prezent trei grajduri cu o capacitate de 300 capete vite mari, trei pătule pentru porumb cu o capacitate de 69 de vagoane, o magazie de cereale pentru 25 de vagoane, un atelier de tîmplărie, două fîntîni, un incubator, un saivan de oi pentru 1.400 capete, o puierniță cu o capacitate de 1.500 pui și altele.

Președintele sfatului popular comunal care mi-a relatat cele de mai sus n-a scăpat din vedere să-mi vorbească și despre ceea ce s-a făcut nou în comuna lor în ultimii ani. Astfel, am aflat că dacă în trecut aci se construiau maximum trei case noi pe an, în ultimii doi ani s-au ridicat în comună 150 case spațioase și arătoase; s-au cumpărat 276 biciclete, 3 motociclete, 10 aparate de radio, iar 50 de colectiviști și-au cumpărat mobilă nouă.

...Dar cîte nu mi-am notat despre viața nouă ce pulsează în această comună! La o depărtare de vreo douăzeci de pași de sediul sfatului popular am văzut o clădire nouă. Aci e căminul cultural. El are o capacitate de 750 locuri și a fost construit prin contribuția voluntară a cetățenilor. Tot prin contribuția și munca voluntară a cetățenilor au fost construite în ultimii doi ani o școală la Călărași și una în satul Sărata; s-a întins rețeaua electrică pe strada principală și s-au refăcut 5.000 m.l. de drumuri. Trebuie amintit și faptul că școala de 7 ani a fost dotată în 1960 cu 100 bănci, cu catedre și table noi, iar pentru elevii școlii profesionale viticole s-a construit un internat cu o capacitate de 120 de paturi.

Pentru sănătatea oamenilor s-a construit aci, la Călărași, un dispensar uman cu patru camere, salon de așteptare, sală de consultații, farmacie și magazie.

Dacă în timpurile regimului burghezo-moșieresc nu existau în comună decît o moașă și un oficiant sanitar cu o pregătire de 6 luni cursuri profesionale, în prezent există aci doi doctori, o felceră, un oficiant sanitar și o moașă.

CAROL BORA
corespondent

IN ATENȚIA DE ZI CU ZI A COLECTIVIȘTILOR:

Îndeplinirea planului de producție

Ce-am înfăptuit astăzi din planul de producție? Ce trebuie să realizăm mîine? Seară de seară, membrii consiliului de conducere al gospodăriei agricole colective „9 Mai" din Ciupercenii Noi, regiunea Oltenia, își pun și răspund la aceste întrebări. Deși faptul nu are în sine nimic deosebit, el subliniază preocuparea consiliului de conducere de a îndeplini ritmic, înăuntrul termenelor celor mai convenabile, prevederile planului de producție recent întocmit.

Sarcinile de plan privind construcțiile pot fi îndeplinite în mare măsură acum, paralel cu pregătirile pentru campania de primăvară. In cea mai mare parte a țării vremea se menține bună pentru recoltarea stufului, tăierea lemnului, scoaterea lui din păduri și a pietrei din cariere. Recent gospodăriile colective din comuna Cuza Vodă, raionul Călărași, au recoltat și transportat la locul pe care vor ridica noi obiective zootehnice, zeci de mii de maldăre de stuf. Gospodăriile colective din raionul Vînju-Mare au scos deja din pădurile comunale, lemnul necesar construcțiilor din acest an și au început ridicarea lor. Intrucît folosesc aproape numai materiale locale și — în mare măsură — munca voluntară a colectiviștilor, gospodăriile din raionul Vînju Mare vor ridica construcții ieftine. Un grajd pentru o sută de vaci va costa aproximativ 25.000 de lei, cheltuindu-se deci cu construcția doar circa 250 de lei pe cap de animal. Banii economisiți la ridicarea construcțiilor vor fi folosiți pentru sporirea, prin cumpărări, a numărului de animale.

In ultimele luni s-au constituit multe gospodării colective noi. Aflîndu-se în primul an de producție, acestea nu posedă, deocamdată, suficiente mijloace materiale, conducerile unităților nu au destulă experiență. In schimb, unitățile noi au nevoie, pentru a se dezvolta multilateral, de un volum ridicat de construcții. Folosind resursele locale (copacii izolați de pe terenurile gospodăriilor, chirpicii, stuful, piatra etc.) ele vor putea, investind puțini bani, dar mai multă muncă, să ridice repede și cu cheltuieli mici construcțiile trebuincioase. Organele locale din raionul Vînju Mare au organizat o consfătuire la care președinții gospodăriilor colective ce au reușit să ridice construcții ieftine au împărtășit din experiența lor unităților noi. In raionul Titu există numeroase gospodării colective foarte tinere. La propunerea comitetului raional P.M.R., membrii acestora merg în vizită la gospodăriile colective vechi, însușindu-și experiența lor la fața locului. Ambele metode sînt bune. Folosirea simultană a amîndurora va fi foarte eficace.

Socotim că pentru vizite trebuie alese gospodării colective ca cea din Bălănoaia, raionul Giurgiu, care, înființată în primăvara lui 1960, a reușit să-și încheie anul cu producții medii de 25.000 de kg la sfecla de zahăr, 3.000 de kg la porumb, 1.968 de kg la floarea-soarelui, cu un șeptel care numără 35 de vaci, 30 de scroafe, 400 de oi, cu un complex zootehnic compus din grajduri, saivane, maternități de scroafe, cotețe etc. **Fondul de bază al acestei gospodării a crescut în mai puțin de un an cu peste 150.000 de lei la suta de ha. La ziua-muncă, colectiviștii au primit bani și produse în valoare de peste 35 lei.**

Vizitînd gospodării colective ca cea din Bălănoaia, proaspeții colectiviști vor învăța cum pot întări și dezvolta unitățile din care fac parte într-un singur an.

O dată construite, grajdurile trebuie populate cu animale. Multe gospodării tinere și-au propus să cumpere animale cu o parte din banii primiți ca avans pentru produsele contractate. Aceasta este o hotărîre înțeleaptă.

Numeroase gospodării colective noi posedă tot atîtea animale de muncă cîte aveau înainte familiile care au format-o. Or este clar că în condițiile gospodăriei colective unde mijloacele de producție sînt folosite mult mai complet, iar S.M.T. execută cu mijloacele sale un mare volum de lucrări, este nevoie de un număr mai mic de animale de muncă. Vînzînd animalele de muncă care le prisosesc, gospodăriile colective pot cumpăra cu banii încasați pe ele animale de producție.

Sînt însă printre gospodăriile colective unele care s-au obișnuit să îndeplinească sarcini de plan ce privesc mărirea șeptelului în a doua jumătate și chiar în ultimul trimestru al anului. Aceasta este o practică greșită. In afara gospodăriilor înființate în ultimele 5—6 luni care își vor cumpăra cea mai mare parte a animalelor în primăvară, o dată cu posibilitatea scoaterii lor pe pășune, celelalte trebuie să-și mărească șeptelul în tot timpul anului și în special în prima sa parte.

In privința sporirii numărului de vaci socotim că-i necesar să subliniem faptul că gospodăriile colective bănățene și hunedorene cumpără în număr mare vițele provenite de la vaci ce-au fost supuse controlului producției. Ingrijite rațional, aceste vițele vor deveni vaci de mare productivitate.

La îndeplinirea ritmică și integrală a sarcinilor de plan o contribuție hotărîtoare o aduce aplicarea în producție a regulilor agrozootehnice înaintate, a experienței avansate. Gospodăriile de stat, despre care, în Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare, se spune, între altele, că trebuie **„să dea un sprijin mai activ gospodăriilor agricole colective"** pot să ajute gospodăriile colective și prin împărtășirea prețioasei lor experiențe. In absolut toate zonele naturale ale țării există gospodării de stat care produc peste 4.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată și obțin sporuri foarte mari la creșterea în greutate a animalelor. Dacă gospodăriile colective ar trimite colectiviști dintre cei mai destoinici ca să lucreze un timp cu crescătorii de animale fruntași din Gostat, unitățile respective n-ar avea decît de cîștigat. Și-n ramura producției vegetale experiența G.A.S.-urilor poate fi foarte utilă gospodăriilor colective. Dacă gospodăria colectivă din Recaș, regiunea Banat, ar fi folosit la cultura roșiilor sistemul de susținere pe cordoane orizontale de sîrmă — sistem introdus de G.A.S. Recaș — ea ar fi redus cu cel puțin 10.000 de lei cheltuielile la un hectar de cultură. In același timp și producția ar fi fost mai mare și de mai bună calitate.

Curînd gospodăriile colective vor ține adunări generale de sfîrșit de lună. Desigur că primul punct al ordinei de zi se va referi la pregătirea campaniei agricole de primăvară și desfășurarea ei. Este bine ca în cadrul acestor adunări generale consiliile de conducere să prezinte și scurte informări asupra modului cum sînt îndeplinite principalele sarcini ale planurilor de producție. Cu acest prilej, colectiviștii vor descoperi, neîndoielnic, noi rezerve pentru îndeplinirea și depășirea lor.

21.908 LEI LA HA...

Gospodăria noastră colectivă va cultiva anul acesta legume și culturi alimentare (cartofi de grădină) pe 76 de ha, adică pe 2,4 la sută din suprafața cultivabilă a unității. 22 de ha vor fi cultivate în sistem irigat. În planul de producție s-a prevăzut pentru culturile legumicole o structură care să răspundă la două cerințe: a pieței noastre socialiste și a nevoilor de produse ale colectiviștilor.

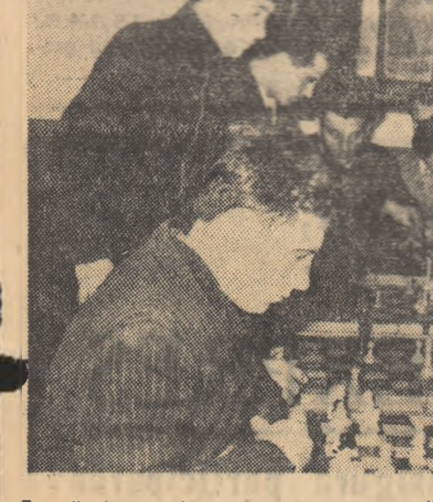
Gospodăria va produce în total 780 de tone de legume. Dintre acestea, 700 de tone vor fi realizate (vîndute — N.R.) prin unitățile comerciale de stat și cooperatiste, pentru consumul intern și pentru export. 1.665.000 lei în total — 21.908 lei la ha — va fi venitul bănesc adus gospodăriei de grădinărie.

Planul de producție pe 1961 a fost întocmit la sfîrșitul lui 1960. Pentru producția de legume a anului acesta, noi am început însă munca mult mai înainte. Cu atelajele am transportat 900 de tone gunoi bine putrezit cu care am fertilizat 30 de ha. Gunoiul a fost încorporat în sol o dată cu arătura adîncă executată pe întreaga suprafață de grădină la 30—35 de cm adîncime. Arătura e întreținută curată de buruieni prin lucrări cu grapa, cultivatorul și discul. Atît semințele de ardei, ceapă, vinete, usturoi, spanac, salată etc., care au fost produse în gospodărie, cît și cele de varză, conopidă, țelină, roșii, care au fost procurate din vreme prin Agrosem, sînt bine păstrate. Păstrarea lor e permanent controlată. Noi vom introduce în pămînt numai sămînța iarovizată și germinată.

Gospodăria a și pregătit deja 8.660 m.p. de răsadnițe, reparînd și confecționînd din nou tocuri, rame, rogojini. Circa 6.000 de m.p. de răsadnițe ne sînt necesare pentru repicat. Restul de aproximativ 2.260 de m.p. pentru semănat. Jumătate din această suprafață a și fost semănată cu semințe de roșii, varză, gulioare, conopidă.

Noi știm că mărirea producției depinde extrem de mult de aplicarea metodelor agrotehnice specifice fiecărei culturi. Acesta e și motivul pentru care am organizat în prezent un curs special cu legumicultorii. La curs dezbatem pe larg problemele ce țin de producerea răsadurilor și a legumelor timpurii în cîmp.

GH. CIOLAC, președinte; **CORCIU IOAN**, inginer agronom la G.A.C. Comlosul Mare, regiunea Banat

La căminul cultural din comuna Căzănești, raionul Slobozia, se desfășoară un pasionant campionat de șah

Foto: IOANEȘ TEODOR

În laborator

Ne aflăm în laboratorul de analize chimice al Stațiunii experimentale I.C.Z. Bonțida, regiunea Cluj. Pe chimistul Tomuș Mihai l-am prins în obiectivul fotografic în momentul în care, împreună cu laboranta Stela Avram, execută dozarea lactozei din lapte.

*

Pentru S.M.T.-uri

Harnicii metalurgiști de la uzinele „Vasile Roaită" din Capitală, desfășoară o întrecere vie în producție pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan pe anul 1961. Ei și-au propus nu numai să producă mașini și utilaj agricol de cea mai bună calitate, dar și cu un preț de cost cît mai scăzut.

Sarcina de plan la mașini agricole pe luna ianuarie a fost realizată cu 3 zile înainte de termen.

Un număr însemnat de semănători au și fost expediate la S.M.T.-urile din diferite regiuni ale țării. De exemplu, în S.M.T.-urile din regiunea Dobrogea, au fost expediate 150 semănători universale și 40 semănători pentru porumb, în regiunea Iași, 47 semănători universale și 40 semănători pentru porumb, iar în regiunea Maramureș, 43 semănători universale și 30 semănători pentru porumb etc.

G. MINCU
corespondent

Peste 150.000 de litri de lapte contractați

În gospodăria agricolă colectivă „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, creșterea animalelor este o ramură de bază.

Gospodăria și-a dezvoltat în mare măsură fermele, folosind bogatele pășuni din baltă. Fermele acestei gospodării numără în prezent 344 capete taurine, din care 162 vaci, 3.160 oi din care oi-mame 2.214 capete.

Din valorificarea produselor obținute din creșterea vitelor membrii gospodăriei colective „Progresul" au încasat peste 1.000.000 lei în 1960.

Pentru a obține producții sporite de lapte, ei hrănesc vitele cu cantități mari de furaje însilozate. Anul trecut au fost însilozate 4.200 de tone de porumb.

Pentru anul 1961, gospodăria a contractat pînă în prezent, următoarele cantități de produse: 84.240 de litri de lapte de vacă, 66.420 de litri de lapte de oaie, 6.320 de kg. de lînă.

FRÎNCU CONSTANTIN
corespondent

Pentru o folosire cît mai rațională a terenurilor irigate în Banat

(Urmare din pag. 1-a)

ritatea cazurilor calculele au arătat că irigarea făcută în mod rațional duce nu numai la mărirea producției ci și la micșorarea prețului de cost al acesteia.

ÎNTREBARE: Ați vorbit mai înainte de cîteva gospodării agricole de stat unde în condiții asemănătoare au fost obținute la irigat producții diferite. Cum se explică acest lucru și ce învățăminte se pot trage pentru viitor?

RĂSPUNS: Experiența anului trecut arată limpede că acolo unde a fost practicată o folosire mai rațională a terenurilor amenajate pentru irigat, rezultatele au fost pe măsura așteptărilor. Practica a arătat că pentru a avea producție mare și ieftină, nu-i de-ajuns să irigi cultura respectivă, ci este nevoie în primul rînd să-i creezi un agrofond superior, să execuți arături cît mai adînci și la timpul potrivit, să dai cantități sporite de îngrășăminte naturale și chimice, să folosești soiuri productive și să îngrijești plantele așa cum trebuie. Cu un cuvînt trebuie aplicată o agrotehnică diferențiată, corespunzătoare fiecărei culturi irigate. Să ne întoarcem la exemplele de care vorbeam la început. Producțiile de porumb mult mai mari obținute la cele două gospodării de stat — Jimbolia și Ceala — pe anumite parcele se datoresc faptului că aici s-a dat atenție sporită asigurării unui agrofond superior: arături de toamnă la adîncime mai mare, îngrășăminte în cantități sporite (cîte 25 tone gunoi de grajd, 400—500 kg superfosfat, și 450 kg azotat de amoniu la ha), respectîndu-se totodată și celelalte măsuri agrotehnice cerute de culturile respective. Pe lîngă acestea au fost date trei udări la timpul potrivit și cu cantități corespunzătoare de apă. Pe restul suprafețelor, la cele două gospodării arătate nu s-au asigurat în întregime toți acești factori, fapt care a dus la diferențe de producție. Astfel de cazuri au putut fi întîlnite și la alte unități agricole socialiste din cadrul regiunii. Aceste exemple luate din practica unităților agricole socialiste dovedesc că în Banat există posibilități însemnate pentru sporirea necontenită a producției agricole dacă se practică o folosire cît mai chibzuită a terenurilor irigate. În această privință trebuie spus că în anul trecut am întîmpinat unele greutăți și am avut unele lipsuri. În primul rînd, nu peste tot s-a putut asigura culturilor irigate agrofondul corespunzător, mai ales cantitățile necesare de îngrășăminte.

ÎNTREBARE: Am dori să ne vorbiți despre măsurile principale luate anul acesta în regiune în vederea folosirii cît mai raționale a terenurilor irigate?

RĂSPUNS: Plenara C.C. al P.M.R. din 31 octombrie — 1 noiembrie 1960 a pus accent deosebit pe dezvoltarea în anii viitori a lucrărilor de îmbunătățiri funciare. Eforturile vor trebui concentrate în direcția terminării lucrărilor începute și folosirii raționale a suprafețelor amenajate. Totodată vor trebui puse în exploatare toate suprafețele amenajate pentru irigații și aplicată o agrotehnică diferențiată, corespunzătoare culturilor irigate.

În scopul asigurării folosirii terenurilor irigate în condiții mult mai bune O.R.I.F.-Banat, împreună cu Trustul regional Gostat și Secția agricolă a regiunii, a alcătuit — sub îndrumarea directă a Comitetului regional de partid — un plan de măsuri din care o parte au și fost transpuse în fapt. Astfel, încă din toamna anului 1960, au fost identificate toate sistemele amenajate pentru irigat, întocmindu-se totodată documentația necesară remedierii eventualelor defecțiuni, astfel încît întreaga suprafață amenajată pentru irigat să poată fi folosită în bune condiții. Pe lîngă acestea, unitățile agricole socialiste din regiunea noastră au executat arături adînci de toamnă pe toate suprafețele ce vor fi irigate în anul acesta, încorporîndu-se în sol cantități sporite de îngrășăminte naturale și chimice. G.A.S.-Aradul Nou de pildă, a introdus pînă acum sub brazdă peste 15.000 tone gunoi de grajd. Totodată au fost întocmite și trimise unităților care au suprafețe amenajate pentru irigat planurile de culturi, de udări și cele de întreținere a sistemelor de irigații. S-au luat măsuri pentru asigurarea și punerea în funcțiune a utilajului de irigat; s-a introdus, de asemenea, registrul de culturi irigate și se va urmări în timpul anului completarea lui corectă cu datele respective.

În iarna aceasta putem spune că am reușit să organizăm bine școlarizarea cadrelor tehnice care vor lucra pe terenurile irigate. Astfel în luna decembrie s-a ținut la G.A.S.-Aradul Nou o consfătuire cu inginerii și tehnicienii din gospodăriile de stat. De asemenea, au fost școlarizați pe o durată de 20 zile la Institutul Agronomic din Timișoara 165 ingineri și tehnicieni din gospodăriile agricole de stat, gospodării colective și O.R.I.F., precum și 80 brigadieri din G.A.S. și gospodării agricole colective. Această acțiune va continua pe timpul verii prin organizarea de schimburi de experiență la unitățile fruntașe.

În anul acesta inginerii și tehnicienii Oficiului regional de îmbunătățiri funciare Banat sînt hotărîți să sprijine mai puternic unitățile agricole socialiste în acțiunea de folosire rațională a terenurilor irigate, pentru a le ajuta să obțină producții cît mai sporite și mai ieftine și să contribuie astfel la realizarea măreților sarcini trasate de Congresul al III-lea al partidului.

N. FLORIAN

Sprijinul acordat grupei de normare tehnică e insuficient

În cadrul programului de dezvoltare a economiei naționale, agriculturii îi revin și sarcini importante legate de creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost. Desăvîrșirea procesului de colectivizare și creșterea bazei tehnico-materiale a agriculturii creează posibilități practic nelimitate pentru sporirea productivității muncii.

Gospodăriile agricole de stat care joacă un rol preponderent în asigurarea fondului centralizat al statului cu produse agro-alimentare au datoria să lupte permanent pentru îmbunătățirea procesului de producție agricolă și pentru reducerea costului ei. Continua ridicare a productivității muncii este principala cale de scădere a prețului de cost al producției.

Strîns legată de desfășurarea procesului de producție agricolă, normarea tehnică trebuie să contribuie la stabilirea nivelului real al productivității muncii în nemijlocită dependență de creșterea continuă a nivelului de mecanizare, de îmbunătățirea organizării muncii, de creșterea gradului de calificare a muncitorilor din agricultură și de generalizarea și promovarea celor mai avansate metode de muncă.

În acest scop, în 1958 a fost creată în cadrul Trustului regional Gostat Suceava o grupă de normare tehnică a muncii. Ea își duce activitatea pe baza unui plan tematic de elaborare a normelor, fixat de Departamentul Gostat. Normele fixate în tematică se elaborează prin cronometrări parțiale ale procesului de producție și fotografieri ale zilei de muncă.

În vederea stabilirii unor norme juste un rol deosebit îl au — pe lîngă muncitori, maiștri și ingineri — și consiliile G.A.S., care își însușesc, în final, propunerile de norme elaborate de grupa de normare.

De la înființare și pînă în prezent, grupa de normare tehnică care funcționează în Trustul Suceava a întocmit propuneri pentru un număr de 35 norme din diferite sectoare. Ele sînt în curs de aprobare de către Comisia de Stat pentru Probleme de Muncă și Salarii și de către Consiliul Central al Sindicatelor.

Rezultatele grupei de normare ar fi fost mult mai bune dacă toate consiliile G.A.S.-urilor ar fi sprijinit-o în muncă. Au fost însă consilii — din păcate nu puține la număr — care s-au dezinteresat de activitatea grupei de normare. Între acestea se numără și consiliul G.A.S. Ițcani. El a considerat că stabilirea anumitor date din desfășurarea procesului tehnologic este o sarcină profesională, exclusivă, a normatorului. De asemenea, pe parcursul executării cronometrărilor și fotografierilor respective nimeni din consiliu, în afară de director, nu s-a interesat de rezultatele muncii. Situații similare au fost și la G.A.S. Ripiceni și Albești.

În gospodării ca Burdujeni, Zăicești, Liteni, unde consiliile au acordat importanța cuvenită acțiunii de normare tehnică, grupa de normare a primit un sprijin efectiv și a realizat lucrări de calitate. Ea a adus îmbunătățiri evidente desfășurării procesului de producție și, în același timp, a pus în aplicare sistemul de organizare care a stat la baza normării.

În multe unități se vor întocmi în acest an proiecte de norme cu motivare tehnică. Pentru ca acțiunea grupei de normare să se desfășoare în condițiuni optime, realizîndu-se obiectivele propuse, conducerile acestor unități au sarcina de a colabora permanent cu grupa de normare. În felul acesta consiliile vor aduce și ele o contribuție efectivă la stabilirea unor norme tehnice juste, care să corespundă întrutotul nivelului actual al productivității muncii.

Ing. **GAVRILĂ CONSTANTIN**
Trustul Gostat-Suceava

Multimilionarii din Ciorăști

● 2.170.000 lei venit din cultura sfeclei de zahăr ● Peste 40 lei valoarea zilei-muncă, din care 21 lei în numerar ● O comună cu peste 400 de aragazuri. ● Cu peste 1.000.000 de lei a sporit în 1960 valoarea mijloacelor de bază

Pe Ion Coman — președintele gospodăriei colective din Ciorăști — un bărbat în floarea vîrstei, înalt, voinic, oacheș, veșnic surîzător — l-am întîlnit recent, într-o seară, în autobuzul ce duce de la R. Sărat la Ciorăști. Venea din raionul Tîrgoviște unde luase parte la inaugurarea gospodăriei colective din Gheboaia, și unde vorbise proaspeților colectiviști despre viața de azi a membrilor gospodăriei colective din Ciorăști. Unele aspecte ale activității gospodăriei și ale vieții colectiviștilor mi le-a înfățișat și mie, chiar atunci, în autobuz. Mi-a istorisit, bunăoară, despre faptul că gospodăria a obținut anul trecut 1.688 kg de grîu, peste 2.340 kg porumb boabe și mai bine de 26.800 kg sfeclă de zahăr la ha (și aceasta pe suprafețe de sute de hectare), despre vacile gospodăriei care dau producții de peste 2.000 litri de lapte fiecare — ceea ce nu prea s-a mai pomenit prin părțile acelea — despre grajdurile și celelalte acareturi construite anul trecut, despre veniturile mari realizate etc.

Cît privește traiul oamenilor, în seara aceea am reținut un singur amănunt: în Ciorăști sînt în prezent peste 400 de aragazuri, ceea ce i-a determinat pe colectiviști să ceară să li se înființeze în comună o stație de umplut butelii.

La Dăscălești, m-am despărțit de Ion Coman.

— Ar fi bine să treceți și pe la noi pe la gospodărie...

Răspunzînd invitației, iată-mă la gospodăria colectivă din Ciorăști. Nu mi-i greu să-l aflu pe președinte. El și contabilul mi-au scos dintr-un sertar darea de seamă pe 1960. Cifre, cifre, cifre.. Noian întreg de cifre, fiecare ascunzînd în ele o fărîmă din strădania de zi cu zi a harnicilor colectiviști. Mă opresc la cele care se referă la cultura sfeclei de zahăr. Observîndu-mă, președintele și contabilul îmi dau îndrumările necesare:

— Sfecla de zahăr ne-a adus un venit foarte mare: peste 2.170.000 lei. Aceasta este de altfel cultura care ne-a dat posibilitatea să depășim venitul total planificat cu aproape 600.000 lei. „Secretul" producției mari de sfeclă, și deci a venitului mare realizat de la această cultură, stă în aceea că am aplicat retribuția suplimentară în raport de producția obținută.

Producții mari a obținut gospodăria colectivă din Ciorăști și la celelalte culturi. Dar, așa după cum observa tov. Naonica Togan, secretarul organizației de bază P.M.R. a gospodăriei, nu-i de-ajuns să ai producții mari. Trebuie să te străduiești să realizezi și venituri bănești mari. „Colectivistul — spunea el — vrea să aibă tot timpul bani în buzunar". De lucrul acesta a ținut pe deplin seama gospodăria. Pentru a putea să împartă membrilor cît mai mulți bani la ziua-muncă, gospodăria a valorificat pe bază de contract importante cantități de produse vegetale și animale. În afară de recolta de sfeclă de zahăr de pe 220 de ha și cea de floarea-soarelui de pe 180 de ha, valorificate în întregime, gospodăria a vîndut statului anul trecut la fiecare sută de ha de teren arabil (gospodăria are peste 2.700 de hectare de teren arabil) cîte 38.800 de kg de cereale și cîte 5.530 de litri de lapte de vacă. De asemenea, au fost valorificate pe bază de contract 782 de porcine, peste 1.400 de păsări, precum și însemnate cantități de lînă, ouă etc. Ca urmare a acestui fapt, gospodăria a putut să repartizeze membrilor săi 3.243.415 lei în avansuri trimestriale, s-a repartizat în total cîte 21 de lei la ziua-muncă. În afară de bani, pentru fiecare zi-muncă colectiviștii au mai primit cîte 12,300 kg cereale, 0,361 kg cartofi, 0,420 kg legume, 0,340 kg zahăr etc. În total, valoarea unei zile-muncă s-a ridicat anul trecut la peste 40 lei. Acordînd aceeași importanță și averii obștești, gospodăria a investit anul trecut sume însemnate de bani în construcții, în procurări de animale etc. Așa se face că în 1960 valoarea mijloacelor de bază ale gospodăriei a crescut cu peste 1.000.000 de lei.

Dar, ajunge cu cifrele. Președintele m-a invitat doar la gospodărie pentru a vedea „pe concret" averea ei și a membrilor. O pornim mai întîi prin incinta gospodăriei. Vizităm grajdurile (gospodăria are 7 grajduri pentru vite mari cu o capacitate totală de peste 700 capete), maternitățile de scroafe, coteţele de păsări și toate celelalte construcții ridicate de colectiviști în ultimii ani. De la început ai plăcuta impresie că te afli într-un mare complex zootehnic. Vitele gospodăriei sînt frumoase, bine îngrijite și hrănite.

— În anul acesta, îmi spune președintele, vom extinde mult ferma de vaci. Avem în plan să procurăm încă 59 de vaci și juninci și 250 de vițele. În ce privește producția, ne-am propus să realizăm 2.000 de litri de lapte marfă pe cap de vacă furajată.

De la gospodărie plecăm și dăm o raită prin sat. Casele noi, din zid, acoperite cu tablă, întîlnite la tot pasul, antenele de radio, bicicletele de pe prispa caselor, îți vorbesc singure despre nivelul de trai al ciorăștenilor. Este suficient să arătăm că în ultimii ani în comună s-au ridicat peste 100 de case noi, iar numărul bicicletelor existente se ridică azi la peste 400, față de 5—6 cîte erau cu 7—8 ani în urmă.

Văzînd toate acestea, mi-am dat seama că într-adevăr tov. Ion Coman, președintele gospodăriei, a avut ce le povesti proaspeților colectiviști din Gheboaia. Și cîte nu sînt oare de povestit despre o gospodărie colectivă multimilionară și despre membrii săi?

V. POMPILIU

Gospodăria de stat Secueni — din raionul Marghita, are un sector avicol dezvoltat. În clișeu: maistrul zootehnist Iamza Augustin, explicînd îngrijitoarei Sabor Matilda cum trebuie să îngrijească păsările.

Scrisoare din Sofia

În prag de primăvară

În puținele zile care au mai rămas pînă la începerea muncilor agricole de primăvară, membrii gospodăriilor colective din R. P. Bulgaria iau ultimele pregătiri, știind că buna pregătire asigură succesul deplin în ceea ce și-au propus. Astfel, toate gospodăriile colective și-au asigurat necesarul de semințe de calitate și și-au revizuit și pus la punct utilajul agricol. De asemenea, ele au încheiat la timp și contractele de lucrări cu stațiunile de mașini și tractoare. În acest an, stațiunile de mașini și tractoare vor executa un volum de lucrări mecanizate mult mai mare decît în anul 1960. O deosebită grijă au membrii gospodăriilor colective de la noi, de aplicarea îngrășămintelor naturale și chimice, convinși că acestea contribuie în mare măsură la obținerea unor recolte bogate.

Colectiviștii de la noi luptă cu avînt sporit ca în acest an veniturile gospodăriei să fie cît mai mari, și astfel cîștigurile lor să întreacă pe cele din 1960. În ceea ce și-au propus să realizeze în anul acesta, colectiviștii țin seama de experiența lor din 1960. Un bun exemplu îl dau în această privință colectiviștii din satul Radnevo-Starazagorsco. Muncind bine, aplicînd metode agrotehnice înaintate, ei au obținut producții sporite la hectar, care au depășit cu mult pe cele planificate. La bumbac, bunăoară, s-au obținut aproape 5 vagoane peste plan, la porumb s-au obținut aproape 4.000 kg boabe la hectar, iar în cultura irigată s-au realizat circa 8.000 kg boabe la hectar. Astfel, din cultura bumbacului și a porumbului gospodăria a realizat circa 500.000 leva peste veniturile planificate la aceste culturi.

Recoltele bogate și veniturile realizate peste plan au făcut posibilă creșterea cîștigurilor colectiviștilor. La împărțirea veniturilor din 1960, ei au primit ca numerar cîte 25 leva pentru fiecare zi-muncă, față de 20 leva cît era planificat. Majoritatea familiilor au primit între 30.000-40.000 leva (produse și bani).

Rezultate ca acestea fac ca membrii gospodăriilor colective din R. P. Bulgaria să lupte cu tot mai mare avînt pentru aplicarea pe scară largă a regulilor agrotehnice, punînd accent deosebit pe folosirea în cantități mai mari față de anul 1960 a îngrășămintelor naturale și chimice. De asemenea, ei pun în centrul atenției problema irigării culturilor. Anul acesta, în bugetul de stat au fost prevăzute circa 600 milioane leva pentru lucrările de ameliorații. Din suprafețele irigate, circa 400.000 hectare vor fi cultivate cu porumb pentru boabe și siloz.

Este demn de menționat că din suprafața ocupată cu culturi irigate peste 50 la sută aparține gospodăriilor agricole colective. Acestea, cu ajutorul partidului și guvernului, au realizat și continuă să realizeze mii de obiective hidroameliorative. Suprafețele cu culturi irigate au ridicat an de an producția vegetală națională. Anul acesta gospodăriile agricole colective vor obține un plus de circa 30.000 de vagoane de porumb boabe față de anul trecut, datorită extinderii culturilor irigate.

P. BOICINSCHI

Un laborator unic

La Institutul de pomicultură și viticultură al R.S.S. Moldovenești a fost creat unul din cele mai mari laboratoare biofizice din U.R.S.S. Acest laborator este înzestrat cu aparate unice pentru cercetări radiologice.

Biofizicienii din R.S.S. Moldovenească sînt primii cercetători din lume care au început să elaboreze metode de luptă împotriva filoxerei, cel mai periculos dăunător al viilor, cu ajutorul radiațiilor radioactive. S-a stabilit că o anumită doză de radiație provoacă sterilitatea la filoxeră. Anul acesta efectele radiațiilor vor fi experimentate pe butuci de vie cu rod. Se elaborează schema unui radiant de raze gama, care va funcționa într-un agregat cuplat cu tractorul.

Lucrările efectuate de laboratorul biofizic sînt foarte vaste. Cu ajutorul atomilor «marcați», savanții din acest laborator speră să dezlege taina rodirii periodice a livezilor. În laborator se experimentează de asemenea efectul oscilațiilor de unde ultrascurte asupra procesului de fermentare a vinurilor și asupra dezvoltării semințelor de pomi fructiferi.

Din R. D. Vietnam

Prin efectuarea unor vaste lucrări hidrotehnice, suprafața irigată din R. D. Vietnam se va extinde în cursul anului 1961 cu încă 396.000 ha sau cu 12 la sută mai mult față de suprafața irigată anul trecut. În urma acestor lucrări vor fi irigate peste 87 la sută din cele 881.000 ha cultivate cu orez de vară și 78 la sută din cele 1.466.000 ha cultivate cu orez de toamnă.

Se va extinde, de asemenea, și suprafața irigată a plantelor industriale. În acest an se va acorda o atenție deosebită executării unor lucrări de mare importanță pentru irigare, lucrări de combatere a secetei, a inundațiilor etc. În ultimii trei ani în R. D. Vietnam, în vederea irigării, au fost excavați 256.000.000 metri cubi de pămînt, de 22 ori mai mult față de volumul excavat în timpul dominației colonialiste franceze.

Opinia publică din toate țările condamnă mișelescul asasinat

Asasinarea lui Patrice Lumumba, Maurice Mpolo și Joseph Okito de către colonialiști și marionetele lor din Congo a stîrnit indignarea și revolta tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă. Popoarele lumii cer ca asasinii patrioților congolezi să fie trași la răspundere. Intr-un mare miting de protest împotriva asasinării lui Lumumba și a tovarășilor săi de luptă, care a avut loc la Colombo, în Ceylon, vorbitorii au cerut ca guvernul ceylonez să sprijine în O.N.U. rezoluțiile care cer demisia lui Hammarskjoeld din funcția de secretar general al O.N.U., retragerea din Congo a tuturor trupelor belgiene și pedepsirea celor vinovați de asasinarea lui Lumumba și a colaboratorilor săi. La Tokio, în fața clădirii ambasadei belgiene, demonstranții au înfierat crima sîngeroasă săvîrșită de colonialiști în Congo; în capitala Federației Nigeria — Lagos — a avut loc o puternică demonstrație în fața clădirilor ambasadei belgiene și americană. Cei 10.000 de demonstranți au protestat împotriva asasinării lui Lumumba, Mpolo și Okito; sute de studenți ai Universității din Bruxelles au participat la o mare demonstrație în fața așa-numitei „reprezentanțe a statului Katanga" în Belgia. Manifestanții au scandat: „Chombe criminal !", „Cerem independență reală pentru Congo !". De asemenea la mitingul de protest împotriva asasinării lui Lumumba, care a avut loc la Rabat, reprezentanții Uniunii naționale a forțelor populare, Uniunii marocane a muncii, Uniunii naționale a studenților din Maroc și Uniunii femeilor din Maroc au condamnat activitatea subversivă desfășurată de colonialiști în Congo și au arătat că Hammarskjoeld, secretarul general al O.N.U., poartă răspunderea pentru crima odioasă a colonialiștilor și marionetelor lor din Congo. „Jos asasinii lui Lumumba !" s-a scris pe afișele lipite pe clădirea consulatului belgian din Salzburg (Austria) de către demonstranții care și-au arătat indignarea și revolta față de crima colonialiștilor. „Dacă vrem ca colonialiștii să nu săvîrșească o nouă crimă — a spus Palme Dutt, vicepreședinte al Partidului Comunist din Marea Britanie la mitingul de protest împotriva asasinării lui Lumumba — trebuie să acționăm repede". Vorbitorul a cerut să se pună capăt livrărilor de arme și alimente către călăii Chombe și Mobutu. Demonstrații de protest împotriva asasinării lui Lumumba, Mpolo și Okito au organizat și studenții universităților din Leeds și Cardiff.

In Indonezia, Liban, Irak, Cuba, Cambodgia — pretutindeni, oamenii cinstiți s-au ridicat cu hotărîre împotriva colonialiștilor și cozilor lor de topor care sînt vinovați de asasinarea mișelească a patrioților congolezi. Secretariatul Consiliului Mondial al Păcii a dat la rîndu-i publicității o declarație în care împărtășește pe deplin indignarea stîrnită în întreaga lume de asasinarea primului ministru al Republicii Congo, Patrice Lumumba și a colaboratorilor săi de către colonialiști, în primul rînd de către colonialiștii belgieni.

În fața sediului O.N.U. din New York a avut loc la 18 februarie o demonstrație de protest împotriva fărădelegilor săvîrșite de colonialiști în Congo și a planurilor murdare urzite de imperialiști împotriva poporului cuban.

Deși era o zi mohorîtă și ploua, sute de persoane au umplut trotuarele din fața clădirii O.N.U. Mulți purtau panouri, portrete ale lui Lumumba. Demonstranții au scandat: „Lumumba ! Lumumba ! Lumumba !", „Imperialiști, jos mîinile de pe Congo, jos mîinile de pe Cuba !"

Panourile demonstranților glăsuiau: „Noi, americanii, nu-l vom uita pe eroul Lumumba", „Imperialiști și colonialiști, mîinile voastre sînt mînjite cu sîngele lui Lumumba !" Multe lozinci exprimau hotărîrea de a sprijini Cuba revoluționară și îndemnau S.U.A. să restabilească relațiile diplomatice cu Republica Cubană.

Oameni ai muncii de la sate!

Doriți să vă procurați cărți politice, literare, agrotehnice, tehnico-științifice și pedagogice apărute sau în curs de apariție?

Adresați-vă:

LIBRARIEI REPUBLICANE
„CARTEA PRIN POȘTA"
DIN BUCUREȘTI, STR. BISERICA ENEI Nr. 16
RAIONUL STALIN

care vă expediază în cel mai scurt timp prin poștă cartea solicitată, plata făcîndu-se la primirea coletului.

Rețineți!

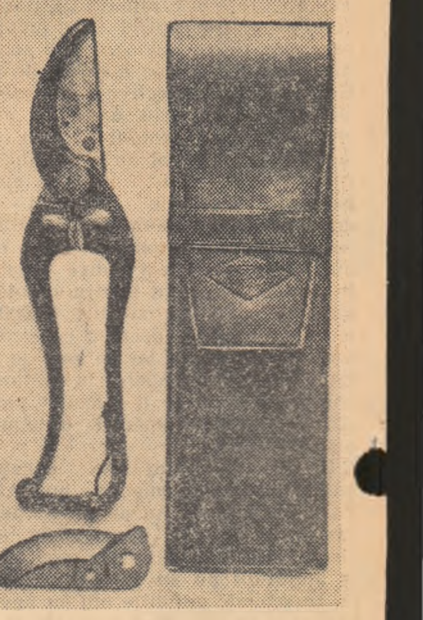
In mod gratuit vi se expediază la cerere, pe adresa indicată de dvs., cataloage, prospecte, buletine informative etc.

— Gospodării producătoare de material viti-pomicol!

— Viticultori!

— Pomicultori!

Procurați-vă din timp FOARFECI de la unitățile „AGROSEM", care vă stau la dispoziție pentru orice cantitate.

Magazinele „AGROSEM" sînt aprovizionate cu cantități suficiente de FOARFECI de calitate superioară.

Plata prin virament sau cu numerar.

Cultura grîului în Mongolia

Pînă nu de mult în R. P. Mongolă era dezvoltată exclusiv creșterea animalelor. Dar în cursul îndeplinirii planului trienal de dezvoltare a economiei și culturii R. P. Mongole (1957—1960), gospodăriile agricole de stat din țară au obținut succese importante și într-o ramură cu totul nouă — cultura cerealelor.

Anul trecut, gospodăriile agricole de stat din Mongolia au strîns o recoltă de aproape 210.000 tone de cereale, din care circa 192.000 tone grîu. Lucrătorii celor mai bune gospodării agricole de stat au obținut în anul trecut cîte 14—15 chintale de grîu la ha.

In aceste gospodării se dezvoltă cu succes și sectorul zootehnic.

Un modern grajd de porci dintr-o gospodărie de stat din Republica Democrată Germană, prevăzut cu automate vacuum pentru nutriția animalelor.

Viața de mizerie a țăranilor iranieni

Husein și Fatima, cel dintîi în vîrstă cam de 45 de ani, cea de-a doua cam de 30 (de altfel nici el, nici ea nu-și cunosc de-a binelea vîrsta), sînt doi țărani, bărbat și femeie, din satul Ahmadabad, aflat în regiunea orașului Kerman din Iran.

Ca și cei mai mulți țărani din satele iraniene, Husein și Fatima au cunoscut din totdeauna o viață de necontenite lipsuri. Obligați să dea 70 la sută din rodul pămîntului lucrat de ei moșierului, stăpînul pămîntului, numai în anii buni o mai scoteau și ei, cu chiu cu vai, la capăt. Cînd, însă, nu se făcea rod bun și nu le mai ajungea pîinea cea de toate zilele, se duceau și se ploconeau moșierului, cerșind de la dînsul ceva grîne pînă la noua recoltă. Și moșierul le dădea, dar cu condiția să-i întoarcă datoria cu un spor de 40 la sută...

An cu an tot mai puține grîne le rămîneau celor doi soți, iar în cele din urmă împrumuturile și procentele adunate au întrecut recolta dobîndită de ei. Și atunci, ajunși la disperare, Husein și Fatima au hotărît să-și părăsească locul de baștină și să plece încotro i-or purta ochii, în căutare de lucru.

Și-au vîndut bruma de avut și au pornit-o pe jos înspre Karun, unde auziseră că se cer brațe de muncă pentru strînsul recoltei. Peste două săptămîni au ajuns la Bender-Abas. Aici i-a oprit un polițist. Amenințîndu-i cu arma, polițistul le-a luat puținii bani pe care-i aveau asupra lor și le-a poruncit să piară din ochii lui. Husein și Fatima și-au urmat drumul fără o lescaie în buzunar. Nu le mai rămăsese decît nădejdea că vor găsi undeva de lucru, ca să nu moară de foame...

Povestea tristă a lui Husein și a Fatimei, așa cum ați aflat-o de mai sus, ne este relatată de ziaristul H. Tröller de la revista „Der Stern", care apare în Germania occidentală. Cu prilejul unei călătorii făcute în Iran, ziaristul i-a întîlnit pe cei doi soți odihnindu-se, istoviți, la o margine de drum...

Autorul articolului din revista „Der Stern" subliniază că soarta acestor doi nefericiți este aidoma cu aceea a majorității țăranilor iranieni. Și ei dau moșierului 70 la sută din recoltă, căci n-au pămîntul lor; și ei se înglodează în datorii, devenind robi ai moșierului. Foamea și mizeria îi însoțesc pînă la mormînt.

Iranul este o țară mare, al cărui teritoriu întrece ca întindere de șase ori pe acela al Italiei și de trei ori pe acela al Franței. Dar din tot acest teritoriu, numai o zecime e pămînt roditor, restul fiind alcătuit din deșerturi secetoase, arse de soare, și din munți stîncoși. Pămîntul bun nu dă rod destul ca să-i hrănească pe cei mulți, pe cei care-i muncesc, căci 99 la sută din totalul țăranilor stăpînesc numai a suta parte din pămîntul arabil și încă din acela care e mai prost. Aproape întreg pămîntul este în Iran proprietatea cîtorva mii de mari moșieri, care nici nu-l mai măsoară „în hectare", ci după numărul satelor care le aparțin. Sînt feudali care stăpînesc cîte 3.000—5.000 de sate. Aceasta într-o țară în care la o populație de 20 de milioane de suflete, 15 milioane sînt țărani...

Din zori și pînă-n noapte țăranii muncesc pe cîmp, avînd ca unealtă plugul de lemn cu brăzdar de fier, ba uneori și de piatră. Grînele se treieră ca și acum o mie de ani, cu tăvălugul tras pe arie de boi sau de cai. Tractorul e aici o apariție foarte rară.

Acesta e Iranul, una din țările cele mai înapoiate din lume, țară a foamei și a mizeriei, a bolilor și a neștiinței.

I. B.

CRESCATORI,

Pentru vițelele de reproducție crescute de la vacile de rasă și supuse controlului producției de lapte, obțineți prețuri mari și alte avantaje, contractîndu-le cu oficiile regionale ale Întreprinderii de Stat pentru Aprovizionarea cu Animale de Reproducție I.S.A.A.R.

Adresați-vă specialiștilor zootehniști și veterinari de la Sfaturile Populare, dispensare și oficiile regionale I.S.A.A.R. pentru a primi indicațiile necesare.

GOSPODARII AGRICOLE COLECTIVE ȘI INTOVĂRĂȘIRI AGRICOLE

Procurați-vă animale de reproducție prin oficiile regionale I.S.A.A.R., care vă asigură livrarea acestor animale de valoare zootehnică, la prețuri avantajoase.

Experiența lui Vasili Sarșavenkov

(ARTICOL PREGĂTIT DE REDACȚIA ZIARULUI REGIUNII KALUGA „ZNAMIA").

Indici convingători

Crescătorul de porci din sovhozul „Cikalov", Vasili Ivanovici Sarșavenkov, a aplicat primul în regiunea Kaluga o nouă tehnologie în zootehnie: creșterea și îngrășarea porcilor fără boxe. În decurs de 4 ani, Sarșavenkov a crescut 6.335 porci. Din aceștia el a predat statului 5.726 porci vii, adică peste 500 tone de carne, fără a mai pune la socoteală scroafele de prăsilă, pe care le-a mutat în alte brigăzi. În anul 1960, luîndu-și angajamentul să crească 1.500 porci, el a crescut în curs de zece luni 2.238 porci, cu o greutate totală de 191 tone. Greutatea suplimentară pe încă două luni a atins 132,7 tone. În cinstea plenarei din decembrie a C.C. al P.C.U.S. el a mai predat încă 150 porci peste plan, cu o greutate de 15 tone. Pentru regiunea centrală, fără cernoziom, unde de obicei în gospodării se crește un șeptel nu prea mare, acest indice este destul de ridicat.

Drept rezultat al aplicării metodei de creștere a porcilor fără boxe și în grupuri mari, sovhozul a economisit în trei ani în contul amenajărilor și construirii adăposturilor peste 300 mii ruble și un fond de salarii de peste 200 mii ruble. Pînă la aplicarea noii tehnologii, la creșterea porcilor în sovhoz lucrau 57 crescători, bucătari, personal administrativ, specialiști, muncitori auxiliari. In prezent cînd în sovhoz se cresc mult mai mulți porci, sînt ocupați în acest sector doar 10 oameni.

În raport cu creșterea cîștigului crescătorului de porci de la 500 la 1.500 ruble pe lună, cheltuielile pentru tona de carne s-au redus de la 2.260 ruble cît era în 1955 la 230 ruble în anul 1960.

În mod corespunzător a scăzut și volumul de muncă la tona de carne.

Jos țarcurile!

În august 1956, în sovhozul „Cikalov", numărul porcilor a crescut atît de mult încît nu mai aveai unde să-i ții. Erau insuficiente boxele atît în grajduri cît și sub șoproane. Predarea timpurie către stat a animalelor existente nu era convenabilă întrucît nu întruneau condițiile necesare.

În această perioadă s-a prezentat la direcția sovhozului comunistul Vasili Ivanovici Sarșavenkov. El a propus:

— Îngăduiți-mi să desființez boxele, să fac cîteva ocoale, să amenajez culcușuri pentru porci, să le pun troace.

I s-a obiectat:

— Bine, dar vom compromite șeptelul. Și apoi, crescătorii de porci nu-și vor mai recunoaște animalele de care îngrijesc.

— Nici nu-i nevoie de asta. O să îngrijesc eu de toți porcii.

— Nu uita că sînt 800 porci într-un grajd.

— Foarte bine, dați-i în seama mea!

Conducătorii și specialiștii sovhozului au fost de acord și au susținut această inițiativă. Ferma de porci se afla la doi kilometri de corpul central. Ea era dispusă pe două parcele. Fiecare parcelă era împrejmuită din toate părțile cu garduri de nuiele. Pe aceste parcele, se aflau șoproane prevăzute în interior cu boxe mici. Boxele au fost desființate și, în locul lor, pe fiecare parcelă, s-au făcut cîte patru ocoale pentru porcii de diferite vîrste și separat pentru scroafele în gestație. În fiecare ocol Sarșavenkov a pus troace, precum și uluce pentru apă și pentru hrana umedă.

Podeaua de scîndură din grajduri a fost scoasă și lîngă peretele din fund al grajdului V. I. Sarșavenkov a amenajat culcușuri așternute cu paie. A renunțat la furajele opărite și fierte și a introdus furaje uscate.

Spre iarnă, V. I. Sarșavenkov avea în îngrijire 1.050 porci. Pentru cazarea animalelor el a mai primit un grajd vechi de bovine, pe care l-a despărțit în 4 încăperi.

O parte a încăperii, V. I. Sarșavenkov a rezervat-o pentru culcuș, a lăsat un spațiu de trecere de-a lungul peretelui unde se aflau ieșirile și acolo a pus troacele pentru furajele umede și pentru adăpătoarele automate. De-a lungul spațiului de trecere, a fost montat un funicular.

În perioada întreținerii animalelor pe timp de iarnă, în obligațiile crescătorului de porci, intrau: primirea și transportarea furajelor, pregătirea troacelor, întreținerea curățeniei în interiorul ocoalelor și în curți, schimbarea așternutului de paie din culcușuri. El avea grijă, de asemenea, de selecționarea scroafelor fătătoare în vederea mutării lor în altă brigadă în a doua perioadă a gestației.

După trecerea verii și a iernii, s-a văzut că noul sistem de creștere a porcilor este foarte economic.

Metoda lui Vasili Ivanovici a început să fie aplicată în regiunile Moscova, Kalinin, Briansk și altele. Numărul celor care-i urmau exemplul sporea mereu. Încă în 1957 el a devenit participant la expoziția agricolă din Moscova. Metoda lui a fost deseori discutată și popularizată prin presă.

De la căruță la transportor

Sarșavenkov a continuat să-și perfecționeze noua tehnologie. La început, transportul furajelor era făcut cu căruțele.

Curînd, sovhozul a primit un șasiu automat „DVS—14". Furajele au început să fie aduse la destinație de tractoristul Fedor Maximovici Leonov.

După un timp, Șarșavenkov, a început să conducă tractorul cărînd singur furajele. El a devenit crescător de porci și mecanizator, dovedind că îmbinarea acestor două profesii are o mare importanță. În prezent mulți dintre crescătorii de porci s-au specializat și ca tractoriști, iar unii mecanizatori au devenit și crescători de porci.

Și în această situație, sacii cu furaje concentrate trebuiau încărcați în mașină, descărcați; trebuia pregătită hrana și turnată în troace. Toate aceste operații se făceau manual. Spre sfîrșitul zilei de muncă, crescătorul de porci era epuizat fizicește.

Curînd sovhozul a primit un șasiu perfecționat, „DVS—16", cu un coș autobasculant. La această mașină, a fost atașată o ramă portativă, pe care au pus buncherul de la combină „PK—2" cu un transportor. Cu ajutorul acestei mașini, furajele erau foarte ușor transportate.

Dar Vasili Ivanovici nu s-a oprit aici. Cînd a intrat în întrecere socialistă cu Iaroslav, renumitul crescător de porci din Ucraina, el s-a gîndit să introducă în munca sa mecanizarea complexă.

Din nou i-a venit în ajutor colectivul raționalizatorilor sovhozului: zootehnicianul Frolkin, inginerul electrician Kuznețov, tractoristul Ivanov, electromontatorul Evgrașin și alții, urmăreau cu atenție introducerea mecanizării complexe.

Ca și mai înainte, Sarșavenkov se ocupa singur de transportul furajelor pe șasiul automat „DVS—16". După ce cîntărea sacii la depozit, el îi vărsa într-o groapă din podea. Aici raționalizatorii au instalat un încărcător de boabe „ZP—40". Partea din față a transportorului se afla la depozit, iar ultima dincolo de limitele depozitului. Cu ajutorul acestui încărcător, era ușor să se aducă furajele concentrate în buncher.

Dar și așa o mare parte din timp se irosea cu aducerea furajelor și pregătirea hranei. Acesta era un punct unde tehnologia era „gîtuită". Raționalizatorii s-au gîndit la punerea în acțiune a transportorului, pentru a elimina complet munca manuală și pentru ca toate hrănitoarele să fie asigurate cu concentrate.

Au reușit să efectueze și asta: transportorul este pus în mișcare de un motor electric, cu o capacitate de 2,8—3,2 kilowați, viteza lui fiind de 0,5—0,8 metri pe secundă (12 tone furaje transportate pe oră). Cu alte cuvinte, asigurarea cu hrană a 18—20 troace în 15 minute. Mai tîrziu, pentru curățirea curților de bălegar, sovhozul a primit un buldozer cu mătură „BS—1,5" fixat pe un tractor „DT—20" cu ajutorul căruia bălegarul era adunat grămadă, încărcat într-o remorcă trasă de tractor sau într-un camion și dus la platformă.

Să lucrezi numai după plan

În prezent, în sovhozul „Cikalov" se construiește o nouă fermă experimentală pentru creșterea permanentă a porcilor. E un adevărat prășel care poate fi numit fabrica de carne. Ferma are o capacitate de 10.000 porci.

E clar că în astfel de condiții e nevoie de o ordine strictă în toate muncile și Sarșavenkov se pregătește temeinic. El a și întocmit un plan lunar de producție și de livrare a cărnii de porc, a elaborat un sistem echilibrat de alimentare intensivă a porcilor.

Porcii sînt despărțiți în grupe după vîrstă și greutate. În prima grupă sînt băgați porcii în vîrstă de 4—6 luni, care înainte erau ținuți în ocoale mari, în suprafață de circa 1 ha fiecare. Acum, un astfel de ocol e împărțit în patru părți și fiecare e folosită pe rînd. Mișcarea purceilor e și ea limitată, iar suprafața grajdului este folosită mult mai rațional. Vara porcii din grupa aceasta sînt păscuți cîte 4 ore zilnic la lucernă.

Pentru grupa a doua (între 6—9 luni) ocoalele sînt și mai mici. Acestora Sarșavenkov le aduce masă verde și-i paște pe o suprafață mică timp de 2—2,5 ore zilnic. Aici are mare importanță hrana proaspătă.

Porcii care sînt destinați livrării și se află în ultima fază a hrănirii (peste 9 luni) nu mai sînt păscuți, ci doar hrăniți cu hrană preparată. Ocoalele în care stau aceștia sînt doar de trei ori mai mari decît culcușul.

În condițiile acestea, porcii nu se pot mișca liber, rația lor de alimentare este sporită și li se introduce multe furaje bogate în proteină.

Sarșavenkov a chemat la întrecere încă în 1959 pe Iaroslav S. Cij — cu obiectivele: în 1960 — 1.500 porci, greutatea 150 tone, în 1961—2.500 porci, greutate 250 tone. În schimb de experiență el a mers la renumitul crescător de porci din Ucraina.

În momentul de față V. I. Sarșavenkov este preocupat de îndeplinirea obligațiilor și angajamentelor sale pe anul 1961. În sovhoz se formează șeptelul, se desfășoară construirea unei noi ferme experimentale, se introduce mecanizarea complexă în domeniul creșterii porcilor.

Oriunde vă aflați,
nu uitați:

PRONOEXPRES

Vă puteți asigura participarea la toate concursurile PRONOEXPRES dintr-o lună, jucînd pe buletine-abonament.

Buletinele abonament se găsesc de vînzare la factorii poștali, oficiile P.T.T.R. și agențiile Loto-Pronosport. Premiile se expediază prin mandat poștal.

ȚARANI MUNCITORI!

ÎN GOSPODARIA VOASTRA SE MAI GASESC OBIECTE DIN FIER VECHI PE CARE NU LE MAI ÎNTREBUINȚAȚI

(brăzdare, greble, furci, lopeți etc.)

Prin stringerea și predarea lor către depozitele întreprinderii pentru COLECTAREA METALELOR, contribuiți la fabricarea de noi mașini, utilaje și unelte agricole, cu ajutorul cărora veți executa mai ușor și mai bine muncile agricole și vă realizați un venit, contravaloarea fierului vechi predat, achitîndu-vi-se imediat.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"